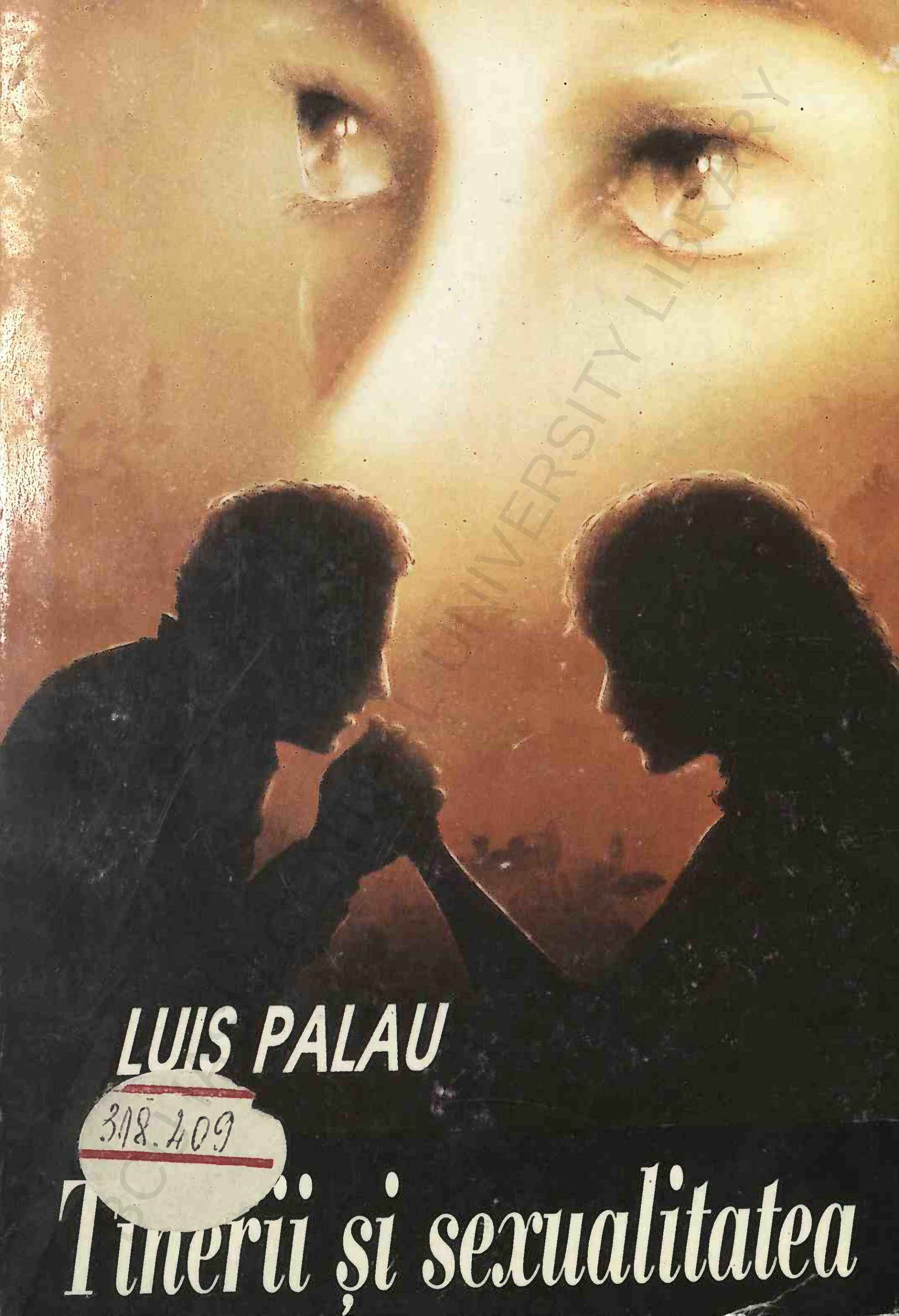

LUIS PALAU

Tinerii și sexualitatea

Luis Palau

Tinerii și sexualitatea

Editura Agape 1994

Luis Palau

Tinerii și sexualitatea

Editura Agape 1996

Morala creştină
Morala sexuală
Educaţie sexuală
Dragoste
căsătorie

Traducător: Olimpiu S. Cosma
Tiparul: Agape S.R.L.
str. Podului 8
2300 Făgăraş
ISBN 973-9228-05-4

Introducere

M-am hotărît să scriu această carte pentru că-i iubesc pe cei tineri din toată inima. Am patru băieți, și le doresc toată fericirea pe care numai Dumnezeu le-o poate da. Văd o asemenea stricăciune în societate (și societatea începe cu fiecare individ), o asemenea criză în sînul cuplurilor, al familiilor, și printre cei tineri, încît cred că este necesar să scriu niște cuvinte de avertizare și totodată de încurajare.

În aceste pagini, tinere cititor, vei găsi sfaturi care te vor ajuta pe drumul vieții, al dragostei, al sexualității și al căsătoriei. De cîte ori, prin neglijență sau nepăsare, se lasă la o parte această chestiune foarte importantă, această bază care poate duce la dezvoltarea unei persoane, sau la decăderea ei!

Această carte o completează pe cea pe care am scris-o pentru tinerii celibatari: *Cu cine să mă căsătoresc?*, aceasta abordînd chestiuni privitoare la controlul dorințelor și pasiunilor sexuale, iar aceea chestiunea alegerii partenerului de viață.

Dumnezeu a făcut un cadou prețios celor tineri, un cadou care poate face din viața cuiva o adevărată fericire.

Să examinăm împreună diferitele aspecte ale darului minunat care este sexualitatea după planul desăvîrșit al lui Dumnezeu.

Introducere

1. O privire asupra lumii de astăzi

Tinerii de astăzi sunt copleşiţi de o mulţime de informaţii asupra sexualităţii. Fără îndoială că tu ai deja mai multe asemenea informaţii decît a ştiut bunică-mea în toată viaţa ei.

Îmi voi aminti totdeauna de o fetiţă de 7 sau 8 ani căreia învăţătoarea îi zisese: „Scrie istoria familiei tale". Fetiţa şi-a zis: „E mai bine să încep cu începutul". Ea s-a dus deci la mama ei ca s-o întrebe: „Mămico, cum m-am născut eu?"

Mămica s-a jenat puţin: nu se prea avîntă mămicile să vorbească despre sexualitate! Ea a răspuns: „Te-a adus barza".

Dar copilul şi-a continuat şirul de întrebări: „Mămico, dacă pe mine m-a adus barza, pe tine cine te-a adus?"

Mămica a devenit şi mai nervoasă: „Ei bine, şi pe mine m-a adus tot barza!"

Fetiţa, complet nedumerită, s-a hotărît să vorbească cu bunica: „Buni, cum ai venit pe lume?"

Nici bunica n-a vrut să-i spună adevărul; ca urmare, i-a răspuns: „Ei bine, m-a adus barza".

Atunci fetiţa s-a aşezat şi a scris în caiet: „De trei generaţii, în familia mea n-a mai fost naştere normală".

Părinţii cred uneori că, în ce priveşte acest subiect, copiii lor sunt complet neştiutori. Poate că-şi zic: „Cristina, vecina, e deja mare. Dar Marcela mea, biata de ea, e aşa de mică şi de nevinovată... Dacă ar şti ei ceea ce discută Marcela cu prietenele ei de joacă!

Cînd predic despre tema: Tinerii şi sexualitatea, unii părinţi se supără: „Ce l-o fi apucat pe Palau să vorbească despre sex în biserică!" În acest timp, copiii aceloraşi părinţi citesc tot felul de cărţi ieftine şi le ascund sub pat. Fără griji, tăticul şi mămica îşi închipuie că tinerii n-au habar de nimic.

Sexul trist

Cînd nu cunoşti Biblia, e posibil să ajungi ca să crezi că sexul nu produce decît tristețe și nenorociri. Este ceea ce numesc eu „sexul trist". Toată lumea pare să fie la curent cu aspectul fizic al sexualității, aspect pe care se pune tot accentul. Cu toate acestea, această știință nu este echilibrată, căci oamenii nu știu să dea, ci numai să primească.

În 1944, o călugăriță a făcut o anchetă asupra a ceea ce citesc adolescenții. Acum cîțiva ani, ea a făcut aceeaşi anchetă. Concluziile ei au fost că, în 1944, adolescenții erau niște copii în plină creștere, dar că acum ei sunt niște adulți tineri. Ei nu mai au nimic din ale copilului.

Nimic mai adevărat. Tinerii din anii 80 nu sunt ca adolescenții din anii trecuți. Impactul mass-mediei și al evoluției rapide a moravurilor îi face pe tineri să evolueze într-un ritm accelerat, și ei vor să-și satisfacă poftele și dorințele; dar, din cauza lipsei de maturitate, ei nu le pot stăpîni.

Acum cîțiva ani, guvernul mexican a expulzat o trupă de teatru din străinătate, interzicînd astfel o comedie muzicală imorală intitulată „HAIR" în care toți actorii - bărbați și femei - erau complet goi.

Din nefericire, atitudinea acestui guvern nu este deloc tipică cu ceea ce se petrece actualmente în țara noastră. În orașul Buenos-Aires, piesa de teatru „LECȚIA DE ANATOMIE" a rămas pe afiș ani îndelungați. Și acolo, bărbați și femei se dezgolesc pe scenă ca și cum ar fi lucrul cel mai natural din lume. Ceea ce mă miră este faptă că pseudo-eruditii și experții elogiază la superlativ această piesă de teatru, ridicînd în slăvi transparența tuturor actorilor și lecția morală care se poate trage de aici.

Trăim într-o cultură atît de obsedată de sex, încît s-a făcut din el un zeu. Atracția sexuală exista încă de pe vremea lui Adam și a Evei, fără nici o îndoială, dar acest pol de atracție este exploatat actualmente în modul cel mai nerușinat în societatea noastră.

Agențiile de publicitate profită de pe urma acestui interes ca să-i facă pe oameni să cumpere produsele a căror reclamă o fac ei. În zilele noastre, sexul slujește la vinderea automobilelor, a băuturilor alcoolice sau nealcoolice, a confecțiilor, a costumelor de baie, a parfumurilor e- xotice, ba chiar a tuburilor de pastă de dinți! Ca urmare, oamenii au o

idee falsă şi pervertită în privinţa semnificaţiei şi valorii sexualităţii, ca şi a efectelor pe care le poate produce ea în viaţa noastră.

Nimic nu este mai uşor decît să-ţi procuri reviste sau cărţi scîrboase şi ieftine. Literatura stricată este la îndemîna noastră. Multe publicaţii feminine sunt pline de imagini provocatoare şi sugestive. La fel se întîmplă cu programele de televiziune. Chiar periodicele de informare sunt atinse de această poluare.

În cursul anilor, şi tot mai frecvent, am avut discuţii cu bărbaţi şi femei, băieţi şi fete care au avut probleme foarte mari în viaţa lor personală, teribile dificultăţi relaţionale în raport cu sexualitatea, probleme care rezultă dintr-o necunoaştere a învăţăturilor creştinismului în domeniul sexual.

Sexualitatea este o forţă extraordinară. Ea a contribuit uneori la dezvoltarea naţiunilor, alteori le-a distrus. Uneori, ea crează cămine unite, alteori produce nenorocirea a sute şi mii de vieţi. Totul este în funcţie de utilizarea dată acestei imense energii vitale.

În ciuda nivelului de trai ridicat la care am ajuns în acest secol 20, generaţia noastră este cu adevărat decadentă. Diferiţi factori dovedesc incontestabil lucrul acesta.

Jucăriile bărbatului

Vedem această decădere în imaginea pe care şi-o fac bărbaţii despre femei. Fără cea mai mică ruşine, se proclamă deschis în reviste, periodice, filme şi cîntece faptul că femeia este jucăria bărbatului. Unii pretind că totul nu era decît ipocrizie atunci cînd se vorbea odinioară despre onoarea femeii. Se afirmă că lumea se ascundea atunci ca să practice păcate similare celor care nu se mai ascund în zilele noastre. Dar acest argument e superficial. Cel care păcătuia odinioară RECUNOŞTEA că greşea. Cel care păcătuieşte astăzi se străduieşte să convingă pe toată lumea că ceea ce face este perfect normal. Se susţine că imoralitatea este sănătoasă şi rezonabilă, şi ni se cere s-o acceptăm ca naturală şi logică. Ori, în Biblie, citim că Pavel ne îndeamnă să considerăm tinerele femei „ca pe nişte surori, cu toată curăţia" (1.Timotei 5:2).

Împietrirea

Vedem decăderea în declinul virtuţii şi în împietrirea sensibilităţii tinerilor.

În unele ţări din lumea occidentală, se învaţă pe faţă şi în mod oficial tot ceea ce e de ştiut despre latura fizică a sexualităţii. Pentru nenumăraţi tineri, nu mai există nimic misterios, nici o surpriză în ceea ce ar putea să fie ziua cea mai emoţionantă din viaţa noastră: ziua cununiei noastre. Prin urmare, în loc să aibă o conştiinţă curată, mulţi oameni au o conştiinţă pătată. Apostolul Pavel zice prietenului său Timotei: „să păstreze credinţa şi un cuget (conştiinţă) curat..." (1.Timotei 1:19).

Cinismul a subminat inocenţa. Teama de Dumnezeu a dispărut în milioane de familii în ciuda declaraţiei lui Solomon: „Frica de Domnul este începutul ştiinţei (înţelepciunii)" (Proverbe 1:7). Biserica este în mare parte responsabilă de această situaţie, căci s-a abţinut să înveţe adevărul deplin despre sexualitatea potrivit Bibliei. Predicile şi taberele de tineret se consacră aproape exclusiv condamnării laturii negative a acestei teme. În schimb, se aud puţine învăţături pozitive despre minunăţiile relaţiilor intime corect practicate.

De altfel, lumea modernă care, deşi cultivată, este păgînă, n-a ezitat să ia iniţiativa de a ataca, prin predicările ei libertine şi bătăile lor de joc temeliile morale şi spirituale ale Bibliei, Cuvîntul lui Dumnezeu. Societatea actuală zîmbeşte cu îngăduinţă la convingerile noastre creştine, refuzînd să ia în serios ceea ce numeşte ea „excentricităţile" noastre. Noi creştinii suntem responsabili înaintea generaţiei noastre şi mai ales înaintea tinerilor noştri: este un fapt indiscutabil. Este neapărat necesar ca să luăm iniţiativa de a ne ocupa de această chestiune crucială.

Consecinţă a acestei împietriri, stricăciunea nu încetează să progreseze în jurul nostru. În toate ţările din America Latină, un mare procentaj de naşteri provine din uniri nelegitime.

Acum cîţiva ani, unii membri din echipa noastră se plimbau pe străzile oraşului Bogota, capitala Columbiei, cînd au văzut cinci sau şase băieţaşi care trăgeau după ei o cutie mare de carton. Cum copiii nu păreau să aibă mai mult de 7 sau 8 ani, prietenul meu s-a oprit şi i-a între-

bat: „Ce aveți în cutie?“ Băiețașii au scos cîteva haine vechi, cîteva reviste porno, iar în mijlocul cutiei se găsea un bebeluș de vreo două săptămîni doar. Prietenul meu i-a întrebat: „Unde ați găsit bebelușul?“ I s-a explicat: „Într-o ladă de gunoi la cîteva străzi de aici“. „Dar unde e mama lui? Unde e tatăl lui?“ Băiețașii au declarat: „Habar n-avem. L-am găsit așa cum arată, și acum încercăm să-i găsim ceva de mîncare“.

În toată America Latină, milioane de oameni sunt confruntați cu probleme enorme. Statisticile guvernului columbian indică faptul că o jumătate de milion de băiețași și fetițe hoinăresc prin orașe și dorm prin piețe sau pe străzi. O jumătate de milion nu știu cine sunt părinții lor și n-au pe nimeni care să se ocupe de ei. I-am văzut cu ochii mei, căci am locuit acolo timp de trei ani, împreună cu soția mea Patricia.

Acești copii trăiesc singuri. Ei au fost aduși pe lume în afara legăturilor conjugale, în general de către adolescenți. Ei au fost abandonați, și apoi au devenit victimele oamenilor perverși și degenerați, singurii care le dau atenție.

Acum nu mult timp, o țară europeană a publicat o carte care, între altele, îi învăța pe copii să practice masturbația (onania).

Atunci cînd, cu echipa noastră, am făcut o campanie de evanghelizare la San Jose în Costa Rica, am descoperit că existau literalmente mii de tineri prostituați. Guvernul știe lucrul acesta, dar nu pare să ia nici o măsură. Ne amintim că seara, ieșind din studiourile de televiziune ca să ne întoarcem la hotel, eram acostați de fete de vîrsta copiilor noștri și care ne făceau propuneri ca oricare altă femeie de moravuri ușoare.

Iată o imagine a lumii noastre, asupra căreia influența Bibliei practic nu se mai exercită. Totuși, cînd urmăm învățăturile biblice, suntem ocrotiți noi, și vor fi ocrotite fiicele, soțiile, fiii noștri. Biblia este cel mai bun ghid care există în domeniul sexual.

Pornografia

Am zis că generația noastră este decadentă: pornografia este atît de obraznică, încît promovarea ei se face de către toate mijloacele de comunicare în masă (mass-media).

Într-o duminică dimineața, pe cînd mă duceam la biserică cu familia mea, am trecut prin fața unui chioșc de ziare dintr-un mare oraș. Era încă devreme, dar în ciuda acestui lucru, un băiat cumpăra de acolo o revistă ilustrată, a cărei copertă arăta fotografia unei femei complet goale. Prețul acestei reviste era exagerat de mic. M-am întrebat atunci: „Ce gînduri trec acum prin mintea acestui tînăr? Prima lui inițiativă de cînd s-a trezit duminică dimineața este să cumpere o revistă pornografică. Ce imagini îi vor invada mintea atunci cînd va citi asemenea publicații și va privi niște poze al căror singur scop este să-i ațîțe dorința sexuală? Fără nici o îndoială, cînd acest băiat va merge la culcare în această seară, mintea lui va fi murdărită de o grămadă de gunoaie".

Filmele, piesele de teatru, periodicele, cîntecele, toate par să facă parte dintr-o conspirație perversă a lui Satan, hoțul virtuții omenești. Se difuzează imagini sugestive și pornografice, care se pun apoi la îndemîna fiecărui portmoneu și tuturor vîrstelor. Încă și mai gravă este pornografia infantilă, rodul unor minți perverse și pline de desfrînare, debordînd de veninul păcatului, total stricate. Paradoxul este că toate acestea se produc într-o civilizație care se laudă cu progrese și cu realizări cum n-au mai fost vreodată în istoria lumii.

Adulterul

Frecvența infidelității în căsătorie este un alt semn de decădere al generației noastre. Toate categoriile sociale sunt contaminate de păcatul adulterului. Am discutat cu sute de oameni căsătoriți care mi-au mărturisit comportamentul lor nerușinat.

Infidelitatea între soți și soții în acest secol 20 este cu atît mai șocantă, cu cît contemporanii noștri se consideră ca fiind mai cultivați decît strămoșii lor. Și care sunt rezultatele acestui lucru? Cupluri despărțite, promisiuni călcate în picioare, conștiințe pătate, tineri fără pudoare și dezorientați, cu foarte puțină speranță într-un viitor fericit și plin de satisfacții.

Ce se întîmplă cu visele lor de căldură și dragoste familială, cu idealurile lor de securitate în sînul unui cămin? Nu mai rămîne absolut nimic. Mii de tineri se împietresc de la o vîrstă fragedă și devin necredin-

cioși. În timpul anilor 60, existau „hippies", mai recent „punks", dar este sigur că vor apărea și alte grupări marginale, consecință a familiilor noastre dezbinate.

Drogurile

Popularitatea consumului de droguri în mediile studențești, și acum și în școlile primare, demonstrează cum nu se poate mai limpede decandența morală a epocii noastre.

Se acceptă tot mai pasiv vicii care provoacă tot felul de perturbări fizice și psihologice și o profundă mizerie morală. De ce nu ne consacrăm mai mult timp ca să luptăm împotriva acestor factori de distrugere? Cum să ne justificăm pasivitatea în fața a ceea ce ar trebui să ne alarmeze? Dacă remediul împotriva acestei stricăciuni este Isus Cristos și Vestea Sa Bună, cum ne-am putea justifica apatia înaintea Domnului nostru?

Mii de persoane din întreaga lume trec de la religie la psiholog, și apoi la psihiatru. Oare n-a venit momentul pentru creștinii adevărați să proclame în mod limpede și elocvent puterea Celui care ne-a eliberat din aceste lanțuri? N-ar trebui să aducem mărturie pentru acest fapt înaintea prietenilor, cunoscuților și vecinilor noștri? N-ar trebui să le facem cunoscut că există cineva „care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sîngele Său" (Apocalipsa 1:5), și că Isus Cristos poate face același lucru pentru ei?

Perversiunea

Acceptarea pe care o cer în mod public homosexualii este o altă confirmare - dacă mai era nevoie - a faptului că generația noastră este în plină decădere.

Cuvîntul lui Dumnezeu zice: „Ei au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu și au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvîntat în veci! Amin. Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scîrboase; căci femeile lor au schimbat întrebuințarea firească a lor într-una care este împotriva firii; tot astfel și

bărbaţii, au părăsit întrebuinţarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alţii, au săvîrşit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scîrboase, şi au primit în ei înşişi plata cuvenită pentru rătăcirea lor" (Romani 1:25-27).

Istoria demonstrează că cele mai mari imperii - Egipt, Babilon, Grecia şi Roma - s-au prăbuşit, între alte motive din cauza depravării lor morale. Decadenţa spirituală a unei naţiuni se manifestă în atitudinea ei lipsită de respect şi superficială, şi pînă în practicile ei nesănătoase şi imorale care sunt tolerate pe faţă şi fără cel mai mic scrupul. Toleranţa nelimitată a societăţii moderne cu privire la perversiunea morală e alarmantă. Ori, noi citim în Biblie: „Şi, măcar că ştiu hotărîrea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri sunt vrednici de moarte, totuşi, ei nu numai că le fac, dar şi găsesc de buni pe cei ce le fac" (Romani 1:32).

Mulţi neconvertiţi care cad în păcat sunt ca nişte orbi care cad într-o groapă. Ei se împiedică şi cad, şi nici măcar nu ştiu ce li se întîmplă. În Cuvîntul lui Dumnezeu, vedem: „Calea celor răi este ca întunericul gros: ei nu văd de ce se vor poticni" (Proverbe 4:19).

Totul începe în minte

Orice păcat începe în minte. Gîndurile provoacă acţiunile, şi acestea slăbesc voinţa. Voinţa reacţionează la insinuările gîndurilor şi emoţiilor. Astfel, mintea se întunecă, şi persoana alunecă puţin cîte puţin într-o viaţă imorală.

Intelectul nostru s-a dezvoltat, dar în domeniul moral rămîne paralizat. Este o calamitate! Dumnezeu ne avertizează: „Păzeşte-ţi inima mai mult decît orice, căci din ea ies izvoarele vieţii" (Proverbe 4:23). Educarea unei minţi sănătoase începe prin deschiderea inimii cuiva lui Isus Cristos şi dezvoltarea ei prin citirea Cuvîntului lui Dumnezeu. Sensibilitatea morală şi intelectuală trebuie să fie cultivată într-o umblare zilnică cu Dumnezeu datorită Sfintei Scripturi.

Profeţiile ne pun în gardă

Ştim un lucru cu certitudine: stricarea moravurilor actuale nu-L ia pe Domnul prin surprindere. Acum aproape două mii de ani, Pavel îl

avertiza pe tînărul său prieten Timotei:

„Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrînați, neîmblînziți, neiubitori de bine, vînzători, obraznici, îngîmfați; iubitori mai mult de plăceri decît iubitori de Dumnezeu“ (2.Timotei 3:1-4).

Sexualitatea și Biblia

Unii zic: „O, Biblia n-are nimic de zic cu privire la sexualitate“. Cu toate acestea, cînd citești Cuvîntul lui Dumnezeu, găsești în el maį multe amănunte despre această temă ca despre orice altceva. Poți să te întrebi de ce se jenează atît de mulți oameni atunci cînd un predicator vorbește despre sexualitate.

Biblia abundă în informații sănătoase și serioase, și dă lămuriri precise. De la prima pînă la ultima pagină, subiectul sexualității, al dragostei și al căsătoriei este tratat sub inspirația Duhului Sfînt al lui Dumnezeu. Creștinul trebuie să caute cu pasiune să cunoască opinia Domnului în acest domeniu, și să găsească directivele biblice pentru viața lui și sfaturile inspirate care îl vor feri de eșecuri.

Creștinul adevărat știe că Dumnezeu i-a trasat o cale care duce la fericire și la satisfacție interioară. Creștinul își zice: „Dumnezeu este Tatăl meu, El mă iubește și mă cunoaște în fiecare din dimensiunile mele. El îmi vrea binele. Ce este scris în Scriptură cu privire la mine?“ Contrar tuturor murdăriilor și erorilor pe care le aud și le citesc tinerii de-a lungul zilei „pe stradă“ cu privire la sex, explicațiile biblice sunt caracterizate de claritate și puritate.

Dacă cauți un pasaj despre frumusețea dragostei și puritatea căsătoriei, citește în Biblie cartea Cîntarea Cîntărilor. Dacă vrei să cunoști cea mai energică avertizare care a fost lansată vreodată împotriva imoralității sexuale, citește capitolul 7 din Proverbe. Dacă te interesează învățături privitoare la o familie fericită, ideală, cu adevărat creștină, citește capitolul 5 din cartea Efeseni. Dacă dorești să știi care este soarta celor care-și bat joc de viața curată care-I place lui Dumnezeu, citește atent

capitolul 6 din 1.Corinteni. Dacă dorești să găsești un exemplu despre modul în care Domnul binecuvîntează un tînăr care se păstrează pur în ciuda unor teribile ispite sexuale, citește viața lui Iosif în capitolul 39 din cartea Geneza. Dacă vrei să vezi cum a pedepsit Dumnezeu un popor pentru depravarea lui, citește istoria Sodomei și Gomorei aflată în capitolul 19 din Geneza.

Dacă ai nevoie de ajutor

Mulți oameni îmi scriu ca să mă întrebe: „Unde pot găsi o învățătură corectă cu privire la sexualitate? Unde mi se pot da sfaturi și instrucțiuni clare?“

În primul rînd, așa cum am zis, citește Biblia și vei găsi în ea întreaga învățătură de care ai nevoie. Vei putea să înțelegi multe lucruri despre tine însuți și mai ales despre modul în care poți să ieși învingător din ispită. Apostolul Pavel scrie:

„Din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mîntuire, prin credința în Cristos Isus. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvîrșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună“ (2.Timotei 3:15-17).

În cartea de față doresc să prezint punctul de vedere biblic. Sunt întristat peste măsură cînd mă gîndesc că tinerii de astăzi pot să fie atrași spre calea cea rea și să trăiască cu concepții greșite și stricate referitoare la sexualitate. Datorită Bibliei, tinerii de pe continentul nostru pot avea o viziune limpede și precisă a voii lui Dumnezeu pentru om și a binecuvîntării sexualității pentru viața lor.

De aceea, în primul rînd, îi provoc pe tinerii mei cititori să citească Biblia în următoarele trei luni ca să caute în ea pasaje care se referă la această temă. Sexualitatea, așa cum a conceput-o Dumnezeu, n-a fost menționată în Biblie ca să fie uitată: Cuvîntul lui Dumnezeu ne-a fost dat pentru ca să-l citim și să tragem folos din el.

În al doilea rînd, du-te să găsești un creștin matur care este tată ori mamă și care face parte dintr-o familie echilibrată. Noi toți avem ne-

voie unii de alții. Biblia declară: „Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei" (2.Corinteni 5:15). O persoană de același sex ca tine, demnă de încredere și experimentată din punct de vedere spiritual, va putea să-ți fie de mare ajutor. Paralel, sfaturile ei te vor putea călăuzi spre calea cea bună.

În al treilea rînd, biserica este responsabilă înaintea lui Dumnezeu cu formarea celor tineri, atît în domeniul spiritual, cît și în cel moral. Cîți adolescenți și tineri ar fi eliberați de mii de mîhniri și de eșecuri repetate dacă noi care Îi aparținem lui Cristos le-am vesti tot adevărul așa cum face Biblia!

A venit clipa ca popoprul lui Dumnezeu să înțeleagă că i se oferă o ocazie fără precedent în istoria lumii ca să-i învețe pe cei tineri. Mii de băieți și fete caută „calea cea bună", calea mîntuirii, care entuziasmează și zidește, așa cum o vestește Dumnezeu în Cuvîntul Său. La ora actuală, trebuie să-i conducem pe tinerii noștri spre Cel care este Calea: Isus Cristos. Acesta este obiectivul acestei cărți.

Dacă vrei să duci o viață fericită și rodnică, lucrul acesta va depinde în mare parte de modul în care îți vei trăi sexualitatea. Chiar dacă crezi în Domnul Isus, chiar dacă ești un creștin consacrat, dacă nu-ți stăpînești sexualitatea în mod adecvat, riști să-ți distrugi viața.

2. De ce eşecul?

Problema imoralităţii, a perversiunii şi a divorţului este una din cele mai grave din vremea noastră. Ea are tot atîta importanţă ca şi problema războiului şi păcii, căci decăderea morală arată un profund eşec al individului în viaţa lui personală.

Tinerilor le place să li se vorbească sincer şi biblic. Ei suferă de o adevărată foame spirituală! În campaniile noastre de evanghelizare, organizăm totdeauna două sau trei „seri de tineret". În timpul acestor reuniuni, ne adresăm adolescenţilor cu sinceritate, limpezime şi dragoste. Un mare număr dintre ei n-au primit pînă atunci decît foarte puţine informaţii cu privire la sexualitate.

Nici un părinte nu aduce un copil pe lume cu dorinţa de a-l vedea căzînd în imoralitate. Ori, mii de tineri nu reuşesc să iasă din acest cerc vicios al eşecului. De ce?

Nici un tînăr nu porneşte la asaltul vieţii cu intenţia nestrămutată de a se distruge, de a se murdări sau de a da greş. Dar ce se întîmplă cu mii din aceşti tineri? De ce ajung în această situaţie?

Toate cuplurile care se iubesc se unesc înaintea lui Dumnezeu cu vise frumoase de plinătate, căldură a căminului, copii şi ani de fericire. Dar după cîţiva ani numai, un mare procentaj de căsnicii sunt ruinate de ură, gelozie sau infidelitate. Cum este posibil lucrul acesta? Nici o biserică creştină normală nu are drept obiectiv ţinerea la distanţă a bărbaţilor şi femeilor a căror căsnicie a eşuat, sau care au căzut în capcane de ordin moral, şi totuşi lucrul acesta se produce neîncetat. Care este cauza?

Există un îndoit răspuns la toate aceste întrebări. În primul rînd, temeliile sunt acelea care lipsesc, o informare şi o formare corespunzătoare. În al doilea rînd, lipsesc şi capacităţile: puterea de a învinge şi de a trage foloase din acest aspect al vieţii.

Aş dori să arăt şapte motive care rezumă cauzele acesor eşecuri.

1) Glumele prietenilor. Unii cad din laşitate în faţa glumelor colegilor şi prietenilor lor.

Ruşinat de eşecul lui moral, un tînăr ne-a scris: „Mai întîi mi-au zis să beau alcool; am băut pînă mi s-a făcut rău. Apoi prietenii mei m-au prezentat unei fete drăguţe, dar fără scrupule. Ea a început să flirteze cu mine şi să-mi facă aluzii insinuante; la început, bineînţeles, m-am împotrivit, căci voiam să fac voia Domnului. Dar pe urmă, ea şi prietenii mei au început să mă ironizeze, să mă ia peste picior şi să-mi spună că nu eram bărbat. În cele din urmă n-am mai putut suporta insulta şi am căzut în ispită, cu toate că nici nu-mi închipuiam că o să-i cedez".

De fapt, acest băiat nu s-a comportat ca un bărbat, ci ca un laş.

2) Mîngîieri împinse prea departe. Mulţi tineri cad în păcat, adesea fără voie, pentru că nu pot sau nu vor să se înfrîneze în mîngîierile pe care le fac unei persoane de sex opus. Într-o clipă de stimulare, de excitaţie şi de acea pasiune irezistibilă care te ia cînd eşti foarte aproape de cealaltă persoană, ei se lasă pradă şi comit o imoralitate sexuală. Astfel riscă ei să fie tîrîţi într-o teribilă cădere morală. Îmi amintesc de scrisoarea pe care mi-a adresat-o un tînăr şi în care îmi explica într-un mod foarte bogat în imagini: „Ce pot să fac, domnule Palau? Sunt atîtea curbe, şi frînele mele nu mai ţin!"

Sexualitatea este o forţă explozivă. Dacă un cuplu care încă nu este căsătorit îşi permite să meargă prea departe în mîngîieri, nu va întîrzia să fie confruntat cu un vîrtej de senzaţii cărora nu se va putea împotrivi. Este ca o maşină care coboară o pantă pe o şosea montană şi ale cărei frîne încep să nu mai ţină. Dacă nu reuşeşti la timp să pui frînă ca să stăpîneşti vehiculul, sfîrşeşti prin a cădea în prăpastie. Cîte vieţi tinere n-au căzut într-o prăpastie din care n-au putut ieşi decît cu răni grave!

3) Ei se simt îndrăgostiţi. Alţii eşuează pentru că sunt convinşi că „a fi îndrăgostit" îi autorizează să aibă relaţii sexuale.

Dar nici vorbă de așa ceva! Un mare procentaj din ceea ce numește lumea „prima dragoste" ar trebui mai degrabă să fie desemnat prin „prima poftă". Este o mare diferență între faptul de a se simți atras de corpul unei persoane, și de a o iubi total (vezi capitolul 10).

4) Lucrul acesta este într-adevăr excitant, ațîțător. Este foarte ușor să cazi, căci sexul este într-adevăr excitant. Același lucru se întîmplă peste tot în țările în care predic.

Cînd fiecare din fazele acestei forțe misterioase create de Dumnezeu intră în acțiune și este uitată orice reținere morală, suntem luați într-un vîrtej de emoții care ne surprind și ne tulbură, și care ne atrag spre un deznodămînt aproape inevitabil. Dar nu întîrziem să descoperim că asemenea emoții pot să fie artificiale și trecătoare. Cînd dragostea adevărată nu există, emoțiile nu durează. Rezultatul cel mai frecvent al pasiunii necontrolate este disprețul pentru cealaltă persoană (vezi 1.Samuel 13). Unele din certurile cele mai violente descrise în paginile cu fapte diverse din ziare și periodice sunt rodul unor asemenea emoții trecătoare.

5) Ignoranța. Eu cred că ignoranța sau neștiința e cauza fundamentală pentru majoritatea eșecurilor și pașilor greșiți pe care îi fac tinerii de azi. E un dușman cel puțin la fel de periculos ca o informație falsă.

Sunt conștient că mii de adolescenți și de tineri „știu prea multe" despre sexualitate, dar aceste cunoștințe sunt adesea eronate. Ei citesc reviste și cărți, dar extrag din ele concepții greșite. Îmi amintesc că am citit, aflîndu-mă în capitala modernă a unei țări pe care o vizitam, un articol intitulat: „O anchetă dezvăluie că adolescenții sunt prost informați". Această dezinformare avea ca obiect chiar aspecte foarte simple ale sexualității, ca de exemplu modul în care se nasc bebelușii. Ancheta dezvăluia că 50% din adolescenți nu știau exact cum se nasc copiii.

Unii adolescenți, și astăzi, (am făcut experiența acestui lucru printre cei care veneau să ne ceară sfat) cred că dacă săruți cu pasiune o fată, ea riscă să rămînă însărcinată!

Există multă ignoranță în ce privește obiectivul general al sexualității, modul în care această puternică atracție care este sexul poate fi fo-

losit cu bună știință, precum și modul în care principiile biblice pot să ne ajute să învingem niște ispite inevitabile de ordin sexual.

6) **Sindromul „macho".** Din nenorocire, mulți sunt bărbații care cred că au nevoie de un mare număr de femei și pe care le tratează cu dispreț: aceasta înseamnă a fi „macho". De fapt, ei au nevoie să iasă în evidență la nivel sexual, pentru că în interiorul lor duc lipsă de siguranță. Ei se laudă cu cuceririle lor, profită de femei, apoi le părăsesc. Unul din prietenii mei mi-a zis că în tinerețea lui valoarea cuiva se măsura după numărul de femei pe care el le nenorocea... Aceasta este atitudinea pe care o adoptă unii bărbați din toate mediile sociale.

7) **Revolta egoistă.** Sentimentul de revoltă interioară provoacă explozii de nebunie egoistă. Adolescentul, tînărul și adultul comit acte care, uneori, nu duc la urmări imediate, dar care ale căror roade le culeg în restul zilelor lor. Biblia zice: „Nu vă înșelați: Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit. Ce seamănă omul, aceea va și secera" (Galateni 6:7).

Cuvîntul lui Dumnezeu ne relatează istoria unui rege a cărui răzvrătire s-a sfîrșit cu o tragedie. Este vorba despre regele Irod: „În vremea aceea, cîrmuitorul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus și a zis slujitorilor săi: Acesta este Ioan Botezătorul! A înviat din morți, și de aceea se fac minuni prin el. Căci Irod prinsese pe Ioan și-l pusese în temniță, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip, pentru că Ioan îi zicea: Nu-ți este îngăduit s-o ai de nevastă. Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de norod, pentru că norodul privea pe Ioan ca pe un prooroc" (Matei 14:1-5).

Irod era dictatorul din vremea aceea. El o luase pe soția propriului său frate și trăia cu ea. Profetul Ioan Botezătorul l-a interpelat, zicînd: „Tu trăiești în păcat. N-ai dreptul să trăiești cu această femeie". Bineînțeles, nimănui - și încă și mai puțin unui rege - nu-i place să audă o asemenea acuzație, mai ales cînd ea este întemeiată. Prin urmare, Irod l-a aruncat în închisoare. El n-a îndrăznit să-l execute, căci poporul îl considera pe Ioan Botezătorul drept profet. Totuși, un păcat a atras după el altul: „Dar, pe cînd se prăznuia ziua nașterii lui Irod, fata Irodiadei a

jucat înaintea oaspeților, și a plăcut lui Irod. De aceea, i-a făgăduit cu jurămînt că îi va da orice îi va cere. Îndemnată de mamă-sa, ea a zis: Dă-mi aici, pe o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul! Împăratul s-a întristat; dar din pricina jurămintelor sale, și de ochii celor ce ședeau la masă împreună cu el, a poruncit să i-l dea. Și a trimis să taie capul lui Ioan în temniță" (Matei 14:6-10).

Este într-adevăr o scenă demnă de un film de groază! Regele fiind în fruntea sărbătorii aniversării sale, toți erau pe jumătate beți, și iată că apare această adolescentă, cu siguranță o fată foarte frumoasă, senzuală și atrăgătoare, care începe să danseze înaintea invitaților. În perversitatea lui, regele, după ce o luase pe soția fratelui său, promite cu entuziasm să împlinească orice dorință exprimată de această tînără fată.

Vedem cum un păcat atrage după sine un altul. Dansatoarea s-a dus apoi s-o întrebe pe mama ei: „Ce să cer prostului ăstuia căruia vinul i-a sucit capul?" Mama a profitat de această ocazie ca să ceară capul lui Ioan Botezătorul pe o farfurie. Ceea ce începuse ca un simplu ospăț aniversar s-a terminat cu un episod însîngerat.

Ce s-a întîmplat în realitate? Regele, mînat de o sexualitate necontrolată, s-a lăsat manipulat de soția fratelui său. Astfel începe stricăciunea să invadeze familia. Această fată - care era de fapt nepoata regelui - trăia în această ambianță de decădere și imoralitate; ea n-a șovăit să facă acest dans senzual și sugestiv în fața regelui și a invitaților lui. Copleșit de pasiunea lui sexuală, Irod a mers pînă acolo încît i-a oferit chiar jumătate din regatul lui! Soția fratelui său care uneltise deja mai înainte pentru ca profetul să fie dat la moarte a reușit astfel să-și atingă scopul. Sărbătoarea s-a terminat cu o sinistră baie de sînge. Ceea ce pare uneori a fi un nevinovat joc sexual se termină totdeauna cu durere și tragedie.

Acest rege imoral și arogant își zisese fără îndoială atunci cînd o luase pe soția fratelui său: „Nu este ceva grav, toată lumea face așa...!" El a sfîrșit prin a fi prins într-un angrenaj care l-a făcut să-și vicieze nepoata și să comită o crimă, fără a mai socoti adulterul. Și acest om avusese obrăznicia să-l întrebe pe Ioan Botezătorul de ce nu avea dreptul să se căsătorească cu soția fratelui său! În ciuda avertizării făcute de profet, el se împietrise în răzvrătire.

Pe toată lumea privește lucrul acesta

Un misionar foarte înaintat în vîrstă mi-a mărturisit într-o zi: „Luis, să nu crezi că la vîrsta mea nu mai sunt ispite". Menționez acest fapt, căci în tinerețea mea, în neștiința mea, credeam că adulții, oamenii de o anumită vîrstă, își pierd tot interesul pentru sexualitate: ei nu-i mai cunosc nici plăcerile, nici pericolele. Cît de mult mă înșelam. Lucrul acesta este totuși o concepție destul de răspîndită printre tineri. Satan profită de această eroare pentru a-i face pe adolescenți să raționeze în felul următor: „O singură dată ești tînăr. Trebuie să profiți la maxim de tinerețe! Bucură-te de clipa care trece, căci n-o să mai ai ocazia!" Dar, nimic nu este mai puțin adevărat!

În timpul „serilor de tineret" în cadrul campaniilor noastre de evanghelizare, am descoperit că, deși un procentaj ridicat de victime ale abuzului sexual sunt tineri, mii de adulți cad și ei în tot felul de capcane sexuale.

În fiecare lună, primim sute de scrisori care ne cer soluții la probleme de acest fel, scrisori care arată că și printre adulți domnește o mare confuzie. În cursul discuțiilor personale, ne dăm seama nu numai de interesul pe care-l suscită sexualitatea, dar și de nevoia imensă de a găsi o forță care să poată ajuta oamenii să învingă ispitele și să profite din plin de viața sexuală.

3. Frumoasă, măreață și minunată

Biblia ne spune că este minunat să te căsătorești în puritate, fără nici un păcat sexual anterior. „Domnul să-ți fie desfătarea, și El îți va da tot ce-ți dorește inima“ (Psalm 37:4). Dumnezeu îți va da fata pe care a păstrat-o special pentru tine. Dumnezeu îți va da tînărul pe care l-a pregătit pentru tine și cu care te vei putea bucura de viață în toate dimensiunile ei. Dacă rămîi în voia divină, vei putea să te bucuri de căsătorie într-un mod minunat. A fost necesar ca Domnul să mă ducă din Argentina în Statele Unite pentru ca să fac cunoștință cu soția mea Patricia. Nici nu mă gîndisem că așa se vor desfășura lucrurile, dar mă bucur să știu că Domnul Își avea mîna asupra mea. Îmi amintesc că întîlnisem zeci de fete în Argentina și că mă întrebam care îmi era destinată. Încercam să analizez situația și să găsesc răspunsul, și în tot acest timp Domnul o pregătea pe Patricia care mă aștepta în Statele Unite.

Dumnezeul nostru va fi fidel promisiunii Sale și ne va da ceea ce dorește inima noastră atît de mult. Dacă tu faci din Domnul desfătarea ta și dacă Îi permiți lui Isus Cristos să-ți păstreze viața sub controlul Său, El va răspunde aspirațiilor tale, și o va face în cel mai frumos mod posibil. Este minunat să vezi că atunci cînd vei sfîrși prin a întîlni persoana care îți trebuie, unul din „semne“ va fi că vei avea pace în inimă și certitudinea că ai găsit în sfîrșit această persoană specială. Îți vei zice: „Nu e nici o îndoială: ea este!“

Cînd eram necăsătorit, aveam mai multe fete printre prietenele mele și mă rugam pentru ele, dar nu aveam pace. Dimpotrivă, atunci cînd am întîlnit-o pe Patricia, am știut imediat că ea era soția destinată mie. Ea era, indiscutabil. „Domnul să-ți fie desfătarea, și El îți va da tot ce-ți dorește inima“. Atunci vei fi fericit.

(Îți recomand cartea mea *Cu cine să mă căsătoresc?* - apărută la

Editura Agape - în care vorbesc despre principiile de aplicat pentru a-ți alege persoana cu care să-ți împarți viața).

Confuzia care domnește

În programele noastre de televiziune în diferite țări, după ce-am vestit mesajul Evangheliei în fața camerelor de televiziune, anunțăm cîteva numere de telefon pentru oamenii care doresc să ne pună întrebări și cărora să le răspundem apoi pe calea undelor. Primim un număr extraordinar de apeluri, și majoritatea sunt pe tema familiei și problemelor conjugale. Avem enorm de mulți telespectatori care ne cer o întrevedere personală. Apoi vin cupluri ca să ne ceară sfaturi biblice. În cursul discuțiilor pe care le-am avut cu ei, acești copii, tineri și adulți ne arată marea confuzie care domnește în acest domeniu al vieții sociale.

Sexualitatea și libidoul au fost create de Dumnezeu. În primul capitol din Geneza, în Biblie, vedem limpede că sexul a fost conceput de Dumnezeu.

„Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său; l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut" (Geneza 1:27).

Multor oameni nu le place să vorbească despre sexualitate pentru că li se pare că este ceva murdar. Ei fac ca și cum diavolul ar fi avut această idee caraghioasă; dar nici pomeneală! Dumnezeu este Creatorul, iar sexualitatea nu e un dușman al omului, ci aliatul lui.

Bineînțeles, Dumnezeu a creat sexualitatea, dar El a făcut-o pentru a fi practicată în sînul căsniciei. Este ceea ce învață Biblia, Cuvîntul lui Dumnezeu. Planul lui Dumnezeu are diferite fațete: să exprime dragostea, să se bucure de această exprimare a dragostei, să simbolizeze unirea între Cristos și Biserică.

1) Principalul obiectiv al sexualității este să exprime dragostea care este avută pentru soț. Astfel, după planul lui Dumnezeu sexualitatea este folosită **în interiorul** și niciodată **în afara** relației conjugale.

2) Sexualitatea slujește să exprime dragostea și să se bucure de diferitele ei moduri de exprimare. Unul din rezultate este nașterea copiilor. Ce minunat este cînd se nasc copiii din dragostea între soți!

3) Al treilea scop al unirii sexuale este să simbolizeze unirea între Cristos şi Biserica Sa. De aceea este sexualitatea atît de sacră. Iată de ce nu este vorba ca un băiat să caute o fată, sau o fată un băiat, ca să petreacă noaptea împreună sau ca să aibă o legătură. Sexualitatea nu se limitează la o simplă satisfacere a dorinţelor noastre. Imoralitatea sexuală este tristă, căci încalcă ceea ce ar trebui să demonstreze: puritatea unirii între Isus Cristos şi Biserica Sa. Este motivul pentru care Biblia spune că soţul şi soţia devin „un singur trup (lit. carne)", o singură persoană (Geneza 2:24). Cînd un băiat şi o fată se îndrăgostesc unul de altul, şi, conduşi de Dumnezeu, devin „un singur trup" în sînul căsniciei, pot pe urmă să se bucure de toată plinătatea planului lui Dumnezeu pentru viaţa lor.

Sexualitatea nu este murdărită de păcat

Acum cîtva timp, soţia unui medic a solicitat o întrevedere pentru a-mi cere sfatul. Ea mi-a povestit că se căsătorise foarte de tînără. Părinţii ei nu-i vorbiseră niciodată despre sexualitate, şi astfel ea se căsătorise fără să aibă nici cea mai mică pregătire. Viaţa ei a fost un dezastru: la 24 de ani şi cu doi copii, ea recunoştea: „Sexul îmi pare respingător. Nu pot să-l suport". Ce trist! Dumnezeu n-a vrut niciodată ca sexualitatea să fie respingătoare sau ruşinoasă! El vrea ca ea să fie minunată. Şi cum este un cadou pe care ni-l face, ea n-ar trebui niciodată să fie rea sau murdărită în contextul căsătoriei. Atitudinea creştină în faţa sexualităţii ar trebui să fie constituită din contemplarea ei prin ochii lui Dumnezeu. Dar ca urmare a conceptelor religioase care au curs în ţările noastre occidentale, oamenii cred că sexul este ceva care nu e voie nici măcar să fie amintit, este ceva mai degrabă vulgar. Mii de persoane cred că a avea relaţii sexuale este ceea ce cere natura „animală", dar trebuie ascuns sub un văl de ruşine şi mister. Este motivul pentru care numeroşi sunt cei care cred că a rămîne celibatar este ceva mai „sfînt" decît a se căsători.

Această atitudine subînţelege faptul că oamenii căsătoriţi, cînd au relaţii sexuale normale, cedează de fapt în faţa „pasiunilor" lor. Ori, această filozofie antibiblică (deşi este predată ca normă religioasă) ne-a

influențat profund atitudinile și convingerile.

Dimpotrivă, Biblia distruge toate aceste concepte false care sunt atît de vătămătoare.

În primul rînd, Cuvîntul lui Dumnezeu condamnă ideea greșită după care celibatarul este mai pur decît persoana căsătorită. Îmi amintesc de un băiat din Columbia. El voia să fie un bun creștin, și de aceea voia să facă în așa fel, încît să nu se intereseze deloc de fete. El spunea deseori: „Ele mă lasă complet indiferent. Vreau să fiu predicator. Vreau să fiu pur".

Într-o zi, l-am întrebat dacă nu are cumva o prietenă. El mi-a răspuns: „Nu. Luis, încă nu; dar ieri mi s-a întîmplat ceva care m-a uimit. Eram în mașină cu cîțiva din prietenii mei, și o misionară din Canada, tînără și necăsătorită, era la volan. Mă simțeam aproape de ea și, deodată, nu știu ce m-a apucat, am luat-o de mînă. Era... bzzz... ca electricitatea".

„Dar este ceva normal, este perfect natural!" i-am explicat eu. „Într-una din aceste zile, o să te căsătorești. O să vezi!" Așa s-a și întîmplat.

Nu ești convins? Potrivit Bibliei, căsnicia face parte dintre experiențele cele mai pure și mai frumoase ale creației. Căsnicia face parte integrantă din planul lui Dumnezeu pentru noi. Nu uita cuvintele Domnului: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el" (Geneza 2:18).

În ce mă privește, cred că viața ar fi teribil de plictisitoare dacă Dumnezeu n-ar fi inventat sexualitatea. Iată de ce opinia divină nu și-a pierdut nimic din actualitate: „Nu este bine ca omul să fie singur". Și nu numai că în ochii lui Dumnezeu căsătoria este legitimă, dar ea este și mijlocul ales de El pentru a simboliza dragostea lui Cristos pentru Biserica Sa:

„Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Cristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvînt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbîrcitură sau altceva de felul acesta, ci sfîntă și fără

prihană. Tot așa trebuie să-și iubească și bărbații nevestele, ca pe trupurile lor. Cine își iubește nevasta se iubește pe sine însuși. Căci nimeni nu și-a urît vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Cristos Biserica; pentru că noi suntem mădulare ale Trupului Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mamă-sa, și se va lipi de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup. Taina aceasta este mare - vorbesc despre Cristos și despre Biserică" (Efeseni 5:25-32).

În al doilea rînd, Biblia distruge falsa idee că sexualitatea este impură. De ce este acest concept atît de răspîndit? De ce se confundă reaua folosire a sexualității cu sexualitatea în sine? În cartea sa *Pacea cu Dumnezeu,* Billy Graham scrie: „Sexualitatea, acest act prin care viața se transmite pe acest pămînt, trebuie să fie cea mai minunată și mai semnificativă dintre toate experiențele omenești".

Mulți oameni sunt convinși că sexualitatea este murdară și impură. Ei se înșală: ei sunt cei impuri. De fapt, noi toți suntem păcătoși din natură, astfel că deteriorăm această minunată creație a lui Dumnezeu și o folosim rău, ca să zicem mai apoi că e ceva rău.

În realitate, inima omenească este înclinată spre rău. Așa cum afirmă Isus Însuși: „Căci dinlăuntru, din inima oamenilor, ies gîndurile rele, preacurviile, curviile, uciderile, furtișagurile, lăcomiile, vicleșugurile, înșelăciunile, faptele de rușine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia. Toate aceste lucruri ies dinlăuntru și spurcă pe om" (Marcu 7:21-23). Inima omului este contaminată de cancerul păcatului. „Toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu" (Romani 3:23).

Sufletul omenesc este afectat de această stare spirituală. Mintea omului îl înșală. Emoțiile ei îl rătăcesc în închipuiri distrugătoare. Rezultatul e că tot ceea ce atinge ființa omenească, murdărește, îi sucește sensul și o distruge. Sexualitatea nu face excepție de la această tristă regulă.

Ceea ce trebuie regenerat, este inima noastră, și nu sexualitatea. Isus Cristos a venit pe pămînt și a murit pe cruce pentru ca să purifice și să transforme inima omului: „Dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi" (2.Corinteni 5:17).

Cînd Dumnezeu Şi-a sfîrşit creaţia, Biblia spune că „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse, şi iată că erau foarte bune“ (Geneza 1:31). Dacă Dumnezeu declară că cele create sunt bune, cum am îndrăzni să-L contrazicem?

Aşa cum o maşină se supune şoferului ei, la fel este şi cu sexualitatea, care este neutră din punct de vedere moral. Totul depinde de utilizarea care i se dă. Dumnezeu ne-a creat cu libidou. Ceea ce este moral sau nu, e ceea ce facem noi cu el.

Isus a zis: „Dar Eu vă spun că orişicine se uită la o femeie ca s-o poftească a şi preacurvit (comis adulter) cu ea în inima lui“ (Matei 5:28). Atracţia pentru celălalt sex nu este un păcat în sine. Sute de creştini de toate vîrstele mi-au zis: „Nu pot să fac ca şi cum fata drăguţă care trece pe lîngă mine n-ar exista“. Biblia spune că dacă priveşti o femeie ca s-o pofteşti, comiţi în inimă adulter cu ea, şi eu fac asta tot timpul!“

Cînd mi se zice lucrul acesta, răspund totdeauna că Biblia nu zice că a privi o femeie şi a o găsi drăguţă este ceva imoral. Fiinţa omenească normală nu se poate împiedica să nu remarce o persoană fermecătoare de sex opus. Nu este nimic rău în asta. Răul constă în a face un pas mai departe.

Noi transformăm uneori această atracţie în păcat, iar asta e ceva diferit. Eu aş fi prost, orb şi mincinos dacă aş afirma că n-am fost niciodată atras de o femeie frumoasă. Sunt sigur că toată lumea, bărbat sau femeie, este în aceeaşi situaţie. Dar întrebarea este: Ce să facem cu această atracţie?

Pentru că suntem păcătoşi, avem tendinţa să stricăm tot ce atingem. Astfel, cînd ne simţim atraşi de cineva de sex opus, nu reacţionăm spunînd: „Doamne, ce fată drăguţă... Îţi mulţumesc că faci nişte fete atît de încîntătoare“. Noi zicem mai degrabă: „Hai să văd cum aş putea intra în legătură cu ea...“ Mintea noastră începe să se joace cu atracţia pe care o simţim, şi atunci, în adîncul nostru, devenim adulteri. Lucrul acesta este rău, şi aceasta deteriorează relaţia noastră cu Domnul. Dar o privire şi o simplă atracţie sunt complet normale.

În al treilea rînd, Biblia distruge conceptul eronat după care relaţii-

le sexuale constituie o necesitate biologică al căror unic obiectiv este procrearea. Desigur, cu toate că sensul cel mai profund al sexualității nu este numai fizic, expresia lui practică este indiscutabil așa. Soț și soție pot să se bucure din plin de minunățiile sexuale dacă-L cunosc pe Dumnezeu și umblă în armonie cu Cuvîntul Său. Plăcerea sexuală în sînul căsătoriei face parte din planul lui Dumnezeu. Biblia afirmă că Dumnezeu „ne dă toate lucrurile din belșug, pentru ca să ne bucurăm de ele" (1.Timotei 6:17).

Sacră și eternă

Sexualitatea este sacră. Ea este așa pentru că are capacitatea de a crea viața. Ce experiență de neuitat am avut atunci cînd mi-am văzut băieții gemeni imediat după naștere! Îmi amintesc că doctorul mi-a zis: „Domnule Palau, puteți acum să vă apropiați de această fereastră. Infirmierele ridică perdelele și vă vor zice care sunt băieții dumneavoastră". Cînd mi-am văzut băieții în incubator, mi-am zis: „Iată-ți copiii. Noi i-am făcut pe acești bebeluși. Cu toate că e așa mic și slab, Luis Palau este acum tăticul acestor gemeni". Conștiența faptului că soția mea și cu mine am participat la aducerea pe lume a acestor doi bebeluși a produs în mine o emoție măreață și inegalabilă.

Biblia învață însă că dacă ești creștin, trupul tău Îi aparține lui Dumnezeu. Cînd cineva Îl primește pe Cristos în inima sa, trupul lui și fiecare din elementele acestuia se transformă în Templu al lui Dumnezeu. Acest Templu este sacru și etern. Biblia zice: „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfînt, care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu" (1.Corinteni 6:19-20). Prin urmare, ți se pare că ai dreptul de a lua locul lui Dumnezeu care trăiește și care dă nemurirea? Bineînțeles, Domnul nu permite lucrul acesta.

După Biblie, idealul lui Dumnezeu este ca tu să trăiești în puritate, fericire și satisfacție. Evident, această satisfacție și această bucurie nu pot să fie în inima ta dacă există impuritate în mintea ta. Dar cînd te păstrezi pur, poți să găsești fericirea și să fii satisfăcut de viață.

Biblia declară: „Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu" (Matei 5:8). Isus Cristos a venit în lume nu ca să ne facă religioşi, ci ca să ne umple de dragostea Sa şi de bucuria Sa, şi să ne dea viaţa Sa. Domnul n-a venit aici pe pămînt ca să ne facă nefericiţi, ci pentru ca să ne dea fericirea. Vorbind despre scopul venirii Sale, El a zis: „Eu am venit ca oile să aibă viaţa, şi s-o aibă din belşug" (Ioan 10:10).

Să de îndrăgosteşti şi să iubeşti cu adevărat

Biblia spune: „Cine nu iubeşte n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste" (1.Ioan 4:8). Dragostea adevărată vine de la Dumnezeu. Cînd un băiat şi o fată se cunosc, iar Dumnezeu îi umple de dragoste, ei fac experienţa a ceea ce este adevărata dragoste.

Totuşi, trebuie să înţelegem că este o diferenţă între ceea ce numesc eu „a te îndrăgosti" şi dragostea adevărată. Sentimentul de îndrăgostire este legat de emoţiile noastre sexuale. Este o atracţie temporară pe care orice fiinţă omenească îl simte în faţa unui anumit tip de persoane de sex opus. Această atracţie este normală şi pasageră; ea nu este rea în sine, dar nu trebuie s-o confundăm cu dragostea autentică, căci nu este acelaşi lucru. Adevărata dragoste este permanentă şi are faţete multiple. Iată de ce spunem că sexualitatea depăşeşte aspectul fizic. Biblia arată limpede lucrul acesta în pasajul care urmează: „Mulţumiţi totdeauna lui Dumnezeu Tatăl pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Cristos. Nevestelor, fiţi supuse bărbaţilor voştri ca Domnului; căci bărbatul este capul nevestei, după cum şi Cristos este Capul Bisericii, El, Mîntuitorul Trupului... Bărbaţilor, iubiţi-vă nevestele cum a iubit şi Cristos Biserica şi S-a dat pe Sine pentru ea" (Efeseni 5:20-23,25).

Studiaţi cu atenţie aceste versete. Ele ne dau fundamentul moral şi spiritual necesar unei relaţii de dragoste în sînul cuplului. Dacă singurul lucru care te atrage spre o persoană de sex opus este aspectul ei fizic, fără îndoială că nu este vorba de dragoste. Desigur că aspectul fizic este strîns legat de farmecul unei persoane, dar dacă singurul sentiment pe care-l produce este dorinţa de contact fizic, acesta nu este dragoste, ci numai pasiune. Dragostea adevărată este o consacrare totală a minţii, emoţiilor, voinţei, proiectelor de viitor şi trupului.

Castitatea

Castitatea este apelul lui Dumnezeu lansat tinerilor:

„Voia lui Dumnezeu este sfinţirea voastră: să vă feriţi de curvie; fiecare din voi să ştie să-şi stăpînească vasul în sfinţenie şi cinste, nu în aprinderea poftei, ca Neamurile, care nu cunosc pe Dumnezeu; nimeni să nu fie cu vicleşug şi cu nedreptate în treburi faţă de fratele său; pentru că Domnul pedepseşte toate aceste lucruri, după cum v-am spus şi v-am adeverit“ (1.Tesaloniceni 4:3-6).

Castitatea, care îţi cere să rămîi pur din punct de vedere sexual pînă la căsătorie, este o expresie a dragostei faţă de persoana care va fi într-o zi soţul tău, chiar dacă n-o cunoşti încă. Tu te păstrezi curat şi pur din punct de vedere sexual din dragoste pentru viitorul tău soţ sau viitoarea ta soţie, căci atunci cînd Dumnezeu va trimite această persoană în calea ta, vei vrea să-i zici: „Iată-mă. Nu-i aparţin nimănui altcuiva decît numai ţie. N-am aparţinut niciodată altcuiva“.

Castitatea constă în păstrarea a ceva preţios pentru **o singură persoană**. Ce cadou de nuntă! Lumii îi place să vorbească despre cadourile de nuntă. Ce uimiţi sunt oamenii cînd află că părinţii miresei i-au oferit - de exemplu - o casă (bineînţeles că lucrul acesta se întîmplă rar în aceste vremuri!). Prietenii mirelui sunt uneori plini de invidie cînd el primeşte de la familia lui lucruri scumpe. Cei doi miri îşi oferă reciproc o verighetă de aur. Dar aş dori să subliniez că cel mai bun cadou pe care şi-l pot face cei doi miri este să ajungă înaintea „altarului“ cu un trup care să nu fi fost murdărit sau stricat de imoralitatea sexuală.

Înainte de orice, trebuie să existe puritatea... care produce la rîndul ei fericirea şi mulţumirea, lucruri după care aspiră atît de mult inima noastră.

Demnitatea omului

Fiinţa omenească are o demnitate supremă. Biblia ne zice că noi toţi am fost creaţi de Dumnezeu dintr-un anumit motiv, pentru un obiectiv precis. În planurile divine, nici unul dintre noi nu e un simplu accident.

Noi am fost creaţi după chipul sau imaginea lui Dumnezeu (Geneza 1:27). Bărbatul şi femeia au într-adevăr o demnitate şi o onoare. Ce

concepţie sublimă despre fiinţa omenească în revelaţia divină! Demnitatea şi onoarea omului sunt de aşa fel, încît Fiul lui Dumnezeu Şi-a dat viaţa pe cruce ca să ne permită să fim ceea ce vrea Dumnezeu să fim. Tu vezi astfel cît Îi pasă lui Dumnezeu de tine, inclusiv de trupul tău şi de sexualitatea ta!

A ne irosi viaţa sexuală, care face parte din personalitatea noastră, înseamnă a-L dispreţui pe Fiul lui Dumnezeu. Este ca şi cum ne-am bate joc de El declarînd: „Doamne, Tu m-ai făcut după chipul şi asemănarea Ta, dar mie puţin îmi pasă! O să fac ce-mi place şi o să-mi irosesc viaţa".

Nu-i da voie diavolului să te facă să iei această atitudine. Nu asculta de argumentele pe care le invocă alţii împotriva ta. Tinere cititor, tu trebuie să trăieşti la înălţimea demnităţii pe care ţi-a dat-o Dumnezeu şi a apelului pe care l-ai primit de la El: să duci o viaţă sfîntă, consacrată Domnului.

Ce uimitoare şi minunată înţelepciune a Dumnezeului nostru, care a creat aspectul sexual al personalităţii noastre! Uimit de creaţia Domnului, psalmistul cîntă:

„Tu (Doamne) mi-ai întocmit rărunchii,
Tu m-ai ţesut în pîntecele mamei mele:
Te laud că sunt o făptură aşa de minunată.
Minunate sunt lucrările Tale,
şi ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!
Trupul meu nu era ascuns de Tine
cînd am fost făcut într-un loc tainic,
ţesut în chip ciudat, ca în adîncimile pămîntului.
Cînd nu eram decît un plod fără chip,
ochii Tăi mă vedeau,
şi în cartea Ta erau scrise
toate zilele care-mi erau rînduite,
mai înainte de a fi fost vreuna din ele.
Cît de nepătrunse mi se par gîndurile Tale, Dumnezeule,
şi cît de mare este numărul lor!" (Psalm 139:13-17)

4. Pot să încerc?

Un băiat sincer, cu fața deosebit de expresivă, a îndrăznit să-mi pună o întrebare pe care mulți oameni doresc s-o pună: „Spuneți-mi adevărul, domnule Palau. Oare existența unei dorințe nu justifică satisfacerea ei imediată? Cînd ți-e foame, nu încerci să mănînci? Cînd ți-e sete, nu bei? Dacă Dumnezeu a creat sexualitatea, și dacă ea e bună, atunci de ce n-ar putea ființa omenească să răspundă acestui impuls sau excitare?"

Răspunsul meu a fost următorul: „De fapt, există un loc și un timp pentru fiecare lucru. Desigur, Dumnezeu a creat sexualitatea. Da, relațiile sexuale sunt bune și minunate. Da, sexualitatea există pentru ca să te poți bucura de ea, dar în cadrul planului lui Dumnezeu. Planul divin este perfect: și anume căsătoria. În aceste limite pot bărbatul și femeia să împlinească scopul la care i-a chemat Dumnezeu. Dar existența sexualității nu înseamnă că trebuie să faci uz de ea în mod iresponsabil.

Să presupunem că ți-e foarte foame, și că toate restaurantele și magazinele sunt închise. Treci prin fața unei măcelării, și în vitrină vezi pe un platou niște cotlete de miel. Atunci îți zici: ,La ce slujește carnea decît să fie mîncată? Mi-e foame, pot deci să mănînc niște cotlete care sunt probabil delicioase. Deși acest magazin este închis, o să sparg vitrina și o să pun mîna pe această carne, căci ea este acolo pentru a fi mîncată'.

Este adevărat că acolo este o carne care e destinată mîncării. Da, trebuie să te hrănești atunci cînd ți-e foame, dar trebuie să cumperi această carne pe care vrei s-o mănînci. Există diferite moduri de a rezolva această problemă în mod adecvat și drept".

Pe urmă, i-am explicat acestui băiat: „Să presupunem că Poliția din orașul tău îl recrutează pe unul din prietenii tăi. Un responsabil îl numește agent de poliție. După o anumită pregătire, i se dă o uniformă, i se pune o insignă care îl identifică și i se încredințează un revolver. Și să presupunem că prietenul tău, aplicînd logica ta, raționează în felul ur-

mător: ‚Grozav, un revolver și douăzeci de gloanțe! Este minunat! Bineînțeles, revolverele există ca să fie folosite. La ce altceva ar servi un revolver? El servește la ucis. Astfel, deoarece am un revolver, o să mă servesc de el. O să omor primul om pe care-l întîlnesc pe stradă'. Această logică este ridicolă, nu-i așa? Dar, înainte de a-i condamna raționamentul, întreabă-te de logica argumentului tău care zice: Deoarece sexualitatea există, trebuie să mă servesc de ea, și poftele mele sexuale merită totdeauna să fie satisfăcute. Cred că începi să-ți dai seama că există principii și legi care guvernează - sau care ar trebui să guverneze - întreaga noastră conduită".

Pe de altă parte, căsnicia este singura legătură în care poți „să experimentezi". Orice experiență în afara legăturilor conjugale se produce în împrejurări total anormale. Dacă într-un laborator, tu folosești produse chimice la întîmplare, riști să declanșezi o explozie.

A vrea să faci experiențe în domeniul sexual în afara căsătoriei înseamnă a vrea să încerci un avion în apă, sau să faci să funcționeze un submarin în aer. Atît avionul cît și submarinul au fost create pentru întrebuințări precise în medii precise. Fiecare lucru la locul lui, locul sexualității fiind în interiorul căsniciei.

Mai imaginează-ți că vrei să te angajezi în Forțele Aeriene ca parașutist. Superiorii tăi îți zic: „Trebuie să te urci în acest avion și să sari cu parașuta de la 3.000 de metri altitudine. Cînd sari din avion, numeri pînă la zece, apoi tragi de cureaua aceasta. Parașuta se va deschide, și tu vei coborî pe sol fără cea mai mică problemă".

Dar, în neștiința ta, tu declari: „Aș vrea să vă cer ceva. Mi-e frică să sar de la 3.000 de metri. Dați-mi mai întîi o parașută ca să pot exersa. Voi sări mai întîi de pe o masă, apoi de pe o clădire cu mai multe etaje, și după aceea, o să urc în avionul dumneavoastră ca să sar de mai sus".

Dacă ai vrea să-ți pui planul în practică, ai trece drept un prost! De ce? Oare n-a fost inventată parașuta pentru a sări cu ea? Da, dar pentru a sări dintr-un avion, și nu dintr-un zgîrie-nori! La fel se întîmplă și cu sexualitatea. Dacă din încăpățînare sau din pasiune încerci să încalci legile la care ești supus, îți distrugi viața. Nu poți glumi cu planurile lui Dumnezeu fără să-i guști roadele amare.

Iresponsabilitate morală

Nici o persoană normal constituită nu este împotriva ambiției sănătoase de a deveni o ființă matură și fericită. Sexualitatea trebuie să fie asumată într-un mod responsabil: prin urmare, este regretabil că lumea este plină de persoane iresponsabile din punct de vedere moral care suferă un eșec moral după celălalt. Nu fi ca ele! În Cartea Proverbelor, Dumnezeu ne zice: „Ține la tine sfaturile mele... Ține sfaturile mele, și vei trăi... ca să te ferească de nevasta altuia, de străina care întrebuințează cuvinte ademenitoare" (Proverbe 1:2,5). Îți recomand citirea întregii Cărți a Proverbelor.

Dragostea liberă

Ce să spunem despre dragostea liberă? Mulți oameni au păreri greșite despre logodnă. Ei spun că trebuie să practici dragostea liberă ca să vezi dacă sunt compatibile caracterele, dacă personalitățile pot să se armonizeze și dacă relațiile sexuale îl satisfac pe fiecare. Există chiar și persoane de specialitate care-i sfătuiesc astăzi pe tineri să practice dragostea liberă. Cu toate acestea, tinere cititor, chiar dacă ar veni cineva să-ți spună că el crede în dragostea liberă, poți fi sigur că acest om comite păcate sexuale și încearcă să-și justifice imoralitatea.

Mii de tineri vorbesc despre această temă în orele de clasă din liceu, în serile și în discuțiile dintre prieteni. Iată de ce este urgent să clarificăm această situație, înainte ca persoane ignorante sau imorale să-i tulbure și să-i înșele pe adolescenți și pe tineri.

Trebuie să examinăm ce spune Dumnezeu în Sfintele Scripturi. De cîtă amărăciune și greșeli am fi cruțați dacă am asculta și dacă am pune în practică învățăturile Lui!

Dragostea liberă este născută în adîncimile iadului. Ea a fost concepută în inima perversă a celui care a șoptit la urechea lui Adam și a Evei: „Dumnezeu știe că, în ziua cînd veți mînca din el, vi se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscînd binele și răul" (Geneza 3:5). Este același Satan care îi face pe tinerii de azi să cadă în cursa dragostei libere. Dar să n-o confundăm cu eroarea doctrinară care afirmă că păcatul originar este unirea sexuală.

Adaptare psihologică

Nu experiența superficială a relațiilor sexuale dinaintea căsătoriei va fi cea care îi va face pe logodnici să se adapteze unul altuia.

Adaptarea reciprocă se va face atunci cînd, prin dragoste, bărbatul și femeia se vor da **în întregime** unul altuia în cadrul căsătoriei. O pasiune pur fizică este expresia unui egoism profund. Și cît de respingător este acest egoism în sînul unirii celei mai sacre pe care a creat-o Dumnezeu pentru binele și fericirea copiilor Săi!

Descoperirea celuilalt face și desface căsniciile, unește și separă cuplul. Relațiile sexuale în afara planului lui Dumnezeu se înscriu într-un context care nu este favorabil acestei descoperiri a celuilalt. Totdeauna există presiuni, teama de a fi surprinși, teama de o eventuală sarcină... Aceste uniri sunt expuse unor permanente agitații și riscului de a se vedea abandonat și trădat de „celălalt".

Înțeleptul Solomon exprimă lucrul acesta în felul următor:

„O minte sănătoasă cîștigă bunăvoință,
dar calea celor stricați este pietroasă" (Proverbe 13:15).
„Calea celor răi este ca întunericul gros:
ei nu văd de ce se vor poticni" (Proverbe 4:19).

Lumea modernă, lipsită de logică și superficială, confundă pasiunea cu dragostea, desfrîul cu afecțiunea, pofta cu atașamentul sincer. Ori, creștinismul ne învață să facem deosebire între cele două. Iată de ce spunem că atunci cînd Cristos este în inima ta, poți să întemeiezi un cămin fericit, să formezi un cuplu armonios și să ai o viață senină și înfloritoare. Adevăratul creștin privește viața cu recunoștință și-I mulțumește lui Dumnezeu pentru un dar așa de minunat, care să procure atîta satisfacție, și care este sexualitatea în sînul căsniciei.

Bărbatul și femeia nu se pot adapta unul altuia decît atunci cînd relațiile lor sexuale se înscriu în planul lui Dumnezeu, adică în siguranța conjugală. Noi nu ne putem juca de-a v-ați ascunselea cu Dumnezeu. Psalmistul ne spune: „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de fața Ta?" (Psalm 139:7). Chiar ateul cel mai răzvrătit este permanent sub privirea Creatorului său. Mao Țe-Tun, care s-a declarat ateu și care a fost liderul a 800 de milioane de chinezi, a exclamat

cu amărăciune la pierderea celor doi fii ai lui: „Din cauza vinovăției mele, sunt lipsit de urmașii mei“. El își zicea ateu, dar conștiința lui îi aducea mărturie despre Dumnezeu.

Căldura căminului, tandrețea, respectul și înțelegerea reciprocă favorizează o bună adaptare sexuală.

Printr-un act sexual pre-conjugal, vei afla doar că răzvrătirea împotriva voii lui Dumnezeu produce multă amărăciune. Amintirea pe care o va păstra inima ta va fi cea a unui act incontestabil egoist în cursul căruia vei fi întrebuințat trupul unei alte ființe omenești ca să-ți satisfaci dorințele.

Fie că vor, fie că nu, bărbații și femeile sunt la fel de responsabili de actele lor. Aceeași responsabilitate le dă posibilitatea de a se abține de la rău ca să facă binele. Dacă tu respingi castitatea, să știi că te vei înfățișa cu un trup întinat și impur înaintea feței strălucitoare a Domnului Isus. „Nici o făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem de a face“ (Evrei 4:13).

Dragostea liberă este ceva foarte logic... logic pentru natura omenească murdărită de păcat. Dar dacă ea nu se înscrie în intenția inițială a lui Dumnezeu, care ne-a creat ca să trăim într-o „dreptate și sfințenie pe care o dă adevărul“ (Efeseni 4:24). O viață de dezmăț este absolut normală pentru o natură rătăcită și stricată, dar ea nu se potrivește cu cele mai bune instincte ale ființei omenești. Pentru cel care crede în Cristos, conceptul de dragoste liberă este inacceptabil, sau cel puțin așa ar trebui să fie. Acest tip de comportament ar trebui mai degrabă să fie socotit drept „robia pasiunilor“.

Dimpotrivă, creștinismul ne cheamă să ducem o viață spirituală. Așa cum declară apostolul Pavel sub inspirația lui Dumnezeu: „Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie, și nici nu le poate înțelege, pentru că ele trebuie judecate duhovnicește“ (1.Corinteni 2:14).

În contrast cu atitudinea și modul de gîndire al omului fără Cristos, apostolul Pavel afirmă: „Omul duhovnicesc, dimpotrivă, poate să judece totul... Noi însă avem gîndul lui Cristos“ (1.Corinteni 2:15-16).

Această viață de om „spiritual“, „duhovnicesc“, este planul lui Dum-

nezeu pentru rasa omenească. Prin crucea Domnului Isus Cristos, El a îndepărtat puterea răului din noi, egoismul şi josnicia, pentru ca noi să putem cunoaşte viaţa „spirituală", viaţa eternă. Toată plinătatea lui Cristos este la dispoziţia creştinului. Iată adevărata viaţă! Iată cum putem noi umbla cu Dumnezeu. Puterea lui Cristos ne permite să înfruntăm luptele şi ispitele vieţii şi să ieşim învingători din ele.

O experimentare care este sortită eşecului

Numeroşi sunt oamenii care pretind: „Dacă nu fac experienţe, de unde să ştiu cum va fi căsnicia mea, o reuşită sau un eşec? Cum să ştiu dacă suntem făcuţi unul pentru celălalt?" Cum îşi înşală Satan supuşii! Această mistificare se ascunde sub hainele intelectualismului şi ale bunului simţ. Omul care umblă fără Dumnezeu este aşa de credul! Biblia declară: „Căci chiar Satana se preface într-un înger de lumină. Nu este mare lucru dar dacă şi slujitorii lui se prefac în slujitori ai dreptăţii. Sfîrşitul lor va fi după faptele lor" (2.Corinteni 11:14-15).

Să fim atît de proşti încît să nu ştim cum să facem fără o experienţă prealabilă? Nu trebuie să ne preocupe lucrul acesta, căci Dumnezeu ne-a creat cu capacitatea de a şti ce să facem.

Dumnezeu v-a conceput în aşa fel, încît să vă puteţi bucura din plin de acest dar minunat care este sexualitatea în căsnicie. Teama de impotenţă sau de lipsă de experienţe prealabile nu este absolut deloc întemeiată: Dumnezeu vă va ajuta să vă descurcaţi în relaţiile conjugale. Este suficient să întrebaţi pe un creştin adult şi căsătorit ca să vi se împrăştie îndoielile. Un medic cu un renume bun va linişti asemenea preocupări. În afara unor cazuri foarte rare, toţi băieţii şi fetele sunt apţi din punct de vedere fizic pentru viaţa sexuală în sînul căsniciei. Dacă unii rămîn totuşi tulburaţi de sentimente de teamă şi de nelinişte la gîndul impotenţei, să ştie că pot să se încreadă în Tatăl lor ceresc care va avea totdeauna grijă de ei.

Dar ce se întîmplă cu cei ce sunt logodiţi? Îmi amintesc de un băiat care a venit să mă consulte şi care mi-a zis: „Sunt logodit. Dar mai am de făcut încă doi ani de şcoală pentru ca să obţin diploma. Deoarece logodnica mea şi cu mine ne-am decis să ne căsătorim, n-ar fi mai bine

să avem relații sexuale? La urma urmei, cu excepția unor semnături pe un document legal, noi suntem aproape soț și soție... În plus, ispitele sunt insuportabile!"

După statisticile făcute în Statele Unite, o logodnă din trei se rupe, iar logodnicii nu se căsătoresc niciodată. Propriile mele observații făcute în America Centrală și de Sud, precum și în lumea întreagă confirmă aceste statistici. În afară de aceasta, un număr de logodne se rup tocmai din cauză că unul din parteneri are sentimente de vinovăție. Conștiința este chinuită de atitudinile ușuratice și frivole ale unuia față de celălalt. Această situație sfîrșește prin a provoca ruptura. Astfel, simplul fapt că ești logodit nu autorizează relațiile sexuale. De cîte ori a trebuit să-i sfătuiesc pe tinerii care mi-au mărturisit, plîngînd, un păcat sexual care îi umilește și îi rușinează, sau care recunosc că și excesul de sărutări și mîngîieri, fără să meargă pînă la capăt, le dă un sentiment de vinovăție, de murdărie, de înșelătorie.

Avertismentul lui Dumnezeu este limpede: „Voia lui Dumnezeu este... să vă feriți de curvie; fiecare din voi să știe să-și stăpînească vasul în sfințenie și cinste" (1.Tesaloniceni 4:3,4). „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu îi va judeca pe curvari și pe preacurvari" (Evrei 13:4).

Dimpotrivă, cînd te căsătorești, ignoranța ta în anumite privințe este foarte pozitivă. În timpul primelor trei luni ale căsniciei mele am făcut unele din experiențele mele cele mai plăcute și mai amuzante. Greșelile și situațiile pe care le-am trăit se datorau faptului că nici soția mea Patricia, nici eu, nu avusesem o experiență sexuală prealabilă. Una din experiențele noastre cele mai plăcute a fost să învățăm împreună să ne bucurăm de minunățiile sexualității.

Ispite insuportabile

Ce se petrece atunci cînd ispitele sexuale par de nesuportat, iar relațiile dintre logodnici suferă din această cauză? Ce-i de făcut?

Este posibil ca o pasiune atît de mistuitoare să nu fie decît exact atît: o pasiune. Contrar dragostei adevărate, pofta dă naștere unei pasiuni fără margini, și „nelinișteea" care rezultă de aici provoacă tot atîta rușine

și suferință în adîncul sufletului nostru ca și actul propriu-zis. Creștinul adevărat Îl întristează pe Duhul Sfînt, iar cuplul își pierde bucuria mîntuirii. Biblia ne recomandă pe drept: „Nu întristați pe Duhul Sfînt al lui Dumnezeu" (Efeseni 4:30).

Dacă trăiești într-un asemenea vîrtej de pasiuni, să nu crezi că o mărturisire de pe buze făcută Domnului e suficientă ca să te elibereze. Dacă nu ești dispus să încetezi asemenea practici, mărturisirea nu este decît o glumă care nu va satisface nici conștiința ta, nici pe Dumnezeu.

Ce-i de făcut?

În primul rînd, pocăiește-te sincer și mărturisește această practică ca fiind un păcat. Dumnezeu te va ierta. Amintește-ți de promisiunea: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire" (1.Ioan 1:9).

În al doilea rînd, cere iertare celeilalte persoane. Faptul acesta îți va întări voința ca să reziști în fața ispitelor viitoare.

În al treilea rînd, întreabă-te dacă cu adevărat te-ai logodit din dragoste, sau numai din cauza libidoului natural. Dacă acest din urmă motiv este mai important, ai interes să rupi logodna de comun acord. Dimpotrivă, dacă atracția personală și dragostea între cele două persoane trece dincolo de nivelul fizic, ascultați de porunca biblică de a vă căsători (1.Corinteni 7:9). Dar trebuie să fiți siguri că simțiți o dragoste adevărată. Fără acest „ingredient", atracția fizică și emoțională nu va întîrzia să lase loc frustrării.

Stimulare sau satisfacție

Există o diferență enormă între stimulare și satisfacție. Numai o dragoste adevărată care ajunge la căsătorie aduce stimulării sexuale satisfacția profundă după care aspiră atît de mult ființa omenească. Adevărata dragoste conduce cuplul la o consacrare totală care se numește căsnicie. În acest context, sexualitatea este nu numai excitantă, dar și satisfăcătoare.

Sexualitatea exacerbată conduce direct la pierderea stăpînirii de sine. Dacă Cristos nu-ți stăpînește impulsurile sexuale, dacă nu este Stăpînul inimii tale, vei fi într-o situație asemănătoare celei a unei mașini care

coboară o șosea montană și pe care încep s-o lase frînele. Dacă începi să te joci cu sexualitatea ta, deși Isus Cristos este în inima ta, te expui la pericole de temut și practic inevitabile. Mii de băieți și fete se plîng: „Aveam intenții bune și nu voiam să cad în păcat, dar ne atrăgea o forță irezistibilă, și nu ne-am putut opri".

Cînd cineva se îndepărtează de Dumnezeu și comite acte imorale, rezultă de aici o schimbare în sentimentele lui cu privire la celălalt: dragostea - care, în realitate, era un impuls sexual puternic - se transformă în dispreț pentru partener și-l ațîță să arunce asupra lui vinovăția comună (vezi 2.Samuel 13:3-15).

Nu există niciodată satisfacție totală în relații sexuale ilicite. Tu poți trăi niște plăceri trecătoare, dar ele vor fi urmate de dezamăgire, de o infinitate de sentimente negative.

Întoarcere la viața sălbatică

Nu putem pune Biblia deoparte, uitînd lucrurile lui Dumnezeu, și să credem că totul va merge bine în societate: lucrul acesta nu este adevărat. Cînd principiile biblice nu guvernează atitudinile și faptele ei, societatea începe să alunece pe o pantă foarte periculoasă.

Imoralitatea sexuală, contrară planului lui Dumnezeu, nu duce decît la abrutizarea omului.

Dacă nu există pocăință sinceră, procesul de abrutizare se declanșează, se manifestă pe față, în cuvinte, comportare, indiferență, violență. Biblia descrie foarte concret lucrul acesta: „Aceștia, dimpotrivă, batjocoresc ce nu cunosc, și se pierd singuri în ceea ce știu din fire, ca dobitoacele fără minte" (Iuda 10).

Tinere cititor, Dumnezeu te-a creat după imaginea Sa și după asemănarea Sa. Umblă în armonie cu această poziție de onoare. A trăi în dezmăț este o insultă pentru Domnul. Viața este un cadou al lui Dumnezeu, și nimeni n-are dreptul s-o ruineze, nici pe a sa, nici pe cea a altora.

Capacitățile morale, spirituale și raționale disting ființa omenească de animale. Totuși, cînd cineva disprețuiește orice restricție și se lasă pradă unor instincte sexuale fără nici un control divin, el se pune în

rîndul animalelor. Dar Dumnezeu ne cheamă la înţelepciune şi la puritate. În Cuvîntul Său, Dumnezeu ne zice:

„Eu te voi învăţa, şi-ţi voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui şi voi avea privirea îndreptată asupra ta. Nu fiţi ca un cal sau ca un catîr fără pricepere, pe care-i struneşti cu un frîu şi o zăbală cu care-i legi, ca să nu se apropie de tine. De multe dureri are parte cel rău, dar cel ce se încrede în Domnul este înconjurat cu îndurarea Lui" (Psalm 32:8-10).

Să trăim la înălţimea demnităţii pe care ne-o conferă Dumnezeu ca fiinţe omeneşti.

Puritatea este minunată

Cînd adolescentul doreşte să se logodească şi să se căsătorească, el caută ce este mai bun. Pentru el, fata ideală este frumoasă, plăcută, şi are convingeri ferme. Mai presus de orice, ea este pură, îi este menită numai lui, ea nu se uită la alţii, ea nu-şi permite libertăţi cu alţii pentru că se consacră unei singure persoane: lui. Ce perpective frumoase!

Dumnezeu să fie lăudat, tinerii au aşa vise frumoase, toate bazate pe aceleaşi principii. Planul lui Dumnezeu era şi va rămîne acelaşi, deşi păcatul omului l-a murdărit şi întunecat. Nu există semn mai vădit şi mai incontestabil al decadenţei şi depravării actuale - atît în literatură, cît şi în teatru, televiziune şi cinema - decît cinismul şi josnicia care se opun nobilelor şi frumoaselor sentimente ale tinereţii.

Datoria noastră de creştini este de a da poziţia biblică, de a o promova şi de a da onoare Numelui Domnului. În plus, trebuie să veghem ca tinerii să fie cu adevărat răscumpăraţi prin sîngele lui Cristos şi prin puterea Duhului Sfînt al lui Dumnezeu care doreşte arzător să le regenereze şi să le transforme sufletul.

Vom încheia acest capitol folosind cuvintele pe care ni le adresează Dumnezeu prin intermediul apostolului Pavel:

„Cu privire la lucrurile despre care mi-aţi scris, eu cred că este bine ca omul să nu se atingă de femeie. Totuşi, din pricina curviei, fiecare bărbat să-şi aibă nevasta lui, şi fiecare femeie să-şi aibă bărbatul ei. Bărbatul să-şi împlinească faţă de nevastă datoria de soţ; şi tot aşa să fa-

că și nevasta față de bărbat. Nevasta nu este stăpînă pe trupul ei, ci bărbatul. Tot astfel, nici bărbatul nu este stăpîn peste trupul lui, ci nevasta. Să nu vă lipsiți unul pe altul de datoria de soți, decît doar prin bună învoială, pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea, și apoi să vă împreunați iarăși, ca să nu vă ispitească Satana, din pricina nestăpînirii voastre" (1.Corinteni 7:1-5).

5. Şi de ce nu?

Mii de persoane sunt foarte rănite în amorul propriu cînd li se citează porunca biblică: „Să nu preacurveşti (să nu comiţi adulter)" (Exod 20: 14). Pe de altă parte, sute de tineri, inclusiv creştini, se întreabă sincer: „Şi de ce nu? De ce ne interzice Dumnezeu relaţiile sexuale pre-conjugale? De ce, după ce a creat toate acele lucruri bune şi frumoase, mai apoi ni le interzice?" Ce-L face pe Dumnezeu să condamne relaţiile pre-conjugale sau extra-conjugale? De ce este rău să te bucuri din punct de vedere sexual cu altă persoană înainte de căsătorie şi în afara căsătoriei? Ce motive are Domnul pentru a ridica o asemenea barieră?

De fapt, în afara contextului căsătoriei, sexualitatea este cauza dezbinării, cruzimii, perversiunii, morţii şi condamnării eterne. Dumnezeu vrea să ne ocrotească şi să te ocrotească. Ocrotirea Sa se referă la domeniul afectiv, fizic şi social. Cînd El zice: „Nu fă", înseamnă că există un motiv valabil pentru a o zice.

Este foarte stimulator

Ce stimulent formidabil sunt relaţiile sexuale! Şi ce minunate sunt ele în cadrul planului lui Dumnezeu! Dar este trist să ştii că rari sunt cei ce cunosc satisfacţia adevărată în acest domeniu.

După cum am menţionat în capitolul precedent, trebuie să facem deosebire între excitarea sexuală şi satisfacţie. Prima nu este greu de obţinut, mai ales pentru sexul masculin. Băieţii sunt stimulaţi mult mai rapid în dorinţele lor sexuale. Cît despre femeie, îi trebuie un pic mai mult timp. La bărbat, o privire, o atingere uşoară, un cuvînt, un mod de a se îmbrăca, sunt suficiente uneori pentru a-l excita.

Totuşi, există o prăpastie între excitaţia sexuală şi satisfacţie. De ce? Pentru că stimularea atrage imediat după ea o pierdere a controlului de sine. Dacă nu se frînează la timp, se riscă comiterea cine ştie cărei

nebunii, inclusiv ruinarea propriei vieți.

Stimularea sexuală în afara căsătoriei, adică în afara limitelor fixate, are diferite urmări:

— 1) **Dispreț pentru celălalt.** Mii de prietenii și de cămine au fost distruse pentru că această forță extraordinară a fost luată cu ușurință. Disprețul care se arată față de cealaltă persoană ne arată bine că sexualitatea în afara căsătoriei este un păcat împotriva lui Dumnezeu.

2) **Pierderea respectului de sine.** De ce? Pentru că celălalt este folosit în mod egoist. Această atitudine este la rădăcina conceptului biblic de „păcat". Căci păcatul este tocmai egoismul în acțiune.

3) **Resentimente și sentimente de vinovăție.** Conștiința este murdărită. Chiar ateul și necredinciosul știu în forul lor interior că au făcut ceva rău. Iată de ce ateii nu se mulțumesc să nege existența lui Dumnezeu, judecata, valorile morale și spirituale, ci consacră și mult timp justificării actelor lor imorale. Există în sufletul omenesc o lege scrisă de Dumnezeu, care ne spune că acest comportament este vătămător.

Cînd conștiința este murdărită, nu există decît o soluție: numai Cristos ne poate purifica de orice păcat (1.Ioan 1:7). Da, păcătosul poate fi iertat dacă, cu o pocăință sinceră, el își pune credința și încrederea în Fiul lui Dumnezeu.

Stimulări false

Tinere, tînără, nu căuta stimulări false care nu-ți vor aduce decît deziluzii. Va veni timpul experiențelor sexuale, și tu le vei gusta din plin atunci cînd Domnul îți va da soția sau soțul pe care ți l-a pregătit. Atunci vei profita cu adevărat de viața sexuală. Toate fibrele ființei tale vor vibra de fericire și recunoștință față de Dumnezeu. Vei descoperi ce măreț e planul lui Dumnezeu, cît e de minunat să beneficiezi de cadoul Său, fără să te tulbure nici o clipă vreun sentiment de vinovăție. Dimpotrivă, vei trăi pacea, fericirea și deplina satisfacție, nu numai la nivel fizic, dar și la nivel psihologic și spiritual. Așa a vrut Domnul să fie.

Din contră, a exploata și a întrebuința fără scrupule o altă persoană este o rușine pentru cel ce se face vinovat de lucrul acesta. A profita de emoțiile cuiva și a se juca cu propriile sentimente depreciază minunatul dar al sexualității la un nivel anormal, animal.

Te iubesc

Există o tactică străveche pe care bărbații au aplicat-o de-a lungul secolelor și generațiilor. Ea se practică în China și în America, în Europa și în Africa, în Australia și în Rusia.

Detaliile și împrejurările pot varia, dar, în esență, problema rămîne aceeași. Cuplul este în semiîntunericul dintr-un parc. El este singur. Emoțiile funcționează din plin. Inima bate cu putere, și tot trupul pare să vibreze ca și cum ar fi primit o puternică descărcare electrică. Deodată, băiatul începe micul joc binecunoscut:

„Claudia", șoptește el.

„Da, Marius?"

„Claudia, mă iubești?"

„Da, Marius, te iubesc".

„Este adevărat, Claudia, că mă iubești?"

„Da, Marius, te iubesc mult".

„Dar, Claudia, este adevărat că mă iubești mult mult?"

„Da, Marius, mult mult".

„Claudia, ești gata să-mi **dovedești** această dragoste?"

„Da, desigur, Marius".

„Ești gata să faci **orice** pentru ca să-mi dovedești că mă iubești cu adevărat?"

„Desigur, Marius. Orice. **Orice!**"

„Ești sigură?"

„Da! Cere-mi orice, Marius, și sunt gata să fac".

„Atunci - și aici vine atacul diabolic - atunci Claudia, dacă mă iubești **cu adevărat** și dacă ești **cu adevărat** gata să mi-o dovedești, o să facem asta... și asta... și asta".

Și tînăra proastă cade în cursă. O clipă de neatenție, și păcatul îi duce cu sine, și ei se lasă în voia plăcerilor cărnii. Satana se strică de rîs,

și în ochii lui Isus Cristos, care a murit pe cruce ca să-i salveze pe oameni de acest păcat, văd o lacrimă de tristețe.

Marius îi zicea Claudiei: „Te iubesc“, dar în realitate aceasta însemna: „Mă iubesc pe mine însumi, și vreau să profit de trupul tău pentru propria mea satisfacție“. Aceasta nu este dragoste, ci o întrebuințare a frumuseții și a farmecului celuilalt pentru satisfacerea propriului egoism și poftă. Iată răul. Dar cînd îți dai seama de lucrul acesta poate că este deja prea tîrziu...

Argumentele invocate

„Ah“, îmi zicea o fată, „dacă ne iubim și suntem gata să ne căsătorim, de ce să nu ne bucurăm de toate plăcerile pe care suntem pe cale să le descoperim?“ Motivul este că dragostea știe să aștepte. Dacă prietenul tău te iubește, tînără, el te va aștepta.

Băiatul care își iubește cu adevărat logodnica nu-i va cere niciodată să treacă peste limite și nu-și va permite libertăți sexuale.

Dragostea adevărată este respectuoasă, ea știe să se stăpînească, ea se supune unor limite temporare și le respectă cu plăcere.

Una din caracteristicile dragostei este că ea vrea să facă toate lucrurile așa cum se cuvine. Ea nu vrea să ipotecheze viitorul cu prețul unei plăceri superficiale, de moment și trecătoare. În plus, relațiile pre-conjugale (căsătoria poate fi apropiată sau încă îndepărtată) sunt o insultă pentru Dumnezeul Creator care a creat tînăra fată pentru un singur bărbat, care l-a făcut pe tînăr pentru o singură fată. A-și permite relații pre-conjugale cu cineva care nu-ți aparține - mai ales dacă nu ești sigur 100% că aceasta este persoana pe care ți-a dat-o Dumnezeu - este o eroare supremă care vă va răni pe amîndoi. Care sunt consecințele imoralității?

Un filozof a zis: „Dacă logodna (prietenia) te înalță, este dragoste; dacă ea te înjosește, este o pasiune periculoasă“.

Pe de altă parte, Biblia declară:

„Nu vă înșelați: Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit. Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pămîntească (carne), va secera din firea pămîntească (carne) putrezirea; dar cine seamănă în

Duhul, va secera din Duhul viața veșnică" (Galateni 6:7-8).

Care sunt consecințele imoralității?

În primul rînd, cei care comit imoralitatea devin cinici și batjocoritori, și inima lor se împietrește. Este trist să constatați că rari sunt cei care își revin din aceasta. Ei își pierd vitalitatea și bucuria de a trăi. Sufletul lor se chircește, ceea ce-i face să creadă că toată lumea este la fel de împietrită. N-ați auzit niciodată această expresie curentă: „Toată lumea face așa"? Nici vorbă! Nu toată lumea face așa, chiar dacă așa pretind persoanele imorale.

Există mulți oameni care, auzindu-ne vorbind despre bucuria pe care Domnul Isus o face să se nască în inima noastră, despre fericirea noastră și despre mîndria noastră de a fi rămas puri, zîmbesc sarcastici și declară: „Cum de nu!"

Mulți tineri au venit să-mi zică: „Domnule Palau, cînd predicați vă simțiți obligat să spuneți toate aceste lucruri plăcute. Dar între noi fie vorba, știm bine cum este realitatea. Doar n-o să ne faceți să credem că ceea ce spuneți este adevărat..."

Apostolul Pavel explică lucrul acesta tînărului său prieten Tit: „Totul este curat (pur) pentru cei curați (puri); dar pentru cei necurați și necredincioși, nimic nu este curat, pînă și mintea și cugetul le sunt spurcate" (Tit 1:15).

Cînd inima unui om este stricată, totul pare întinat în ochii lui, dar aceasta nu este decît reflectarea sufletului. Apostolul Petru se exprimă cu putere în această privință: „Le scapără ochii de preacurvie (adulter), și nu se satură de păcătuit" (2.Petru 2:14).

Îmi amintesc că într-o zi au venit să mă vadă niște prieteni care locuiesc în alt oraș. Am ieșit la plimbare, și ei au făcut fotografii. Era deja tîrziu, și prietenul meu Roberto continua să facă fotografii. Soția lui a început să-i zică: „Hai, Roberto, s-a făcut tîrziu și nu mai este destulă lumină. Termină odată cu fotografiile!"

„Dragă", i-a răspuns Roberto, „avem tot timpul. Este încă destulă lumină".

Dar soția lui a continuat să-i zică: „Este foarte întuneric, și n-o să se vadă nimic pe fotografii, căci nu este destulă lumină".

Roberto a încercat să-și convingă soția:

„Nu-ți fă griji, Perla. O să vezi că fotografiile vor fi grozave".

În cele din urmă, Perla și-a dat seama că-și pusese ochelarii de soare! Atunci a exclamat: „Ah, acum înțeleg! Lentilele acestea fumurii m-au făcut să cred că era deja întuneric!"

Exact lucrul acesta se întîmplă cînd cade cineva într-o purtare imorală. Simțul lui moral se întunecă și slăbește. Unii devin atît de cinici și de increduli, încît li se pare imposibil ca cineva să poată fi totodată fericit și pur.

În al doilea rînd, persoana devine bănuitoare, neliniștită și cu ascunzișuri. Memoria gravează în ea imaginile păcatului comis, și aceste imagini reapar în clipele cele mai neplăcute, ca și cum ar fi o casetă video. Lucrul acesta se întîmplă frecvent, atunci cînd persoana este căsătorită, în clipele cele mai sacre, pentru a strica totul.

Suspiciunea, neliniștea și gelozia au ruinat milioane și milioane de cămine. Vreau să vorbesc despre persoane care sunt geloase fără motiv, de cele care cred că toată lumea este ca ele. Scriptura afirmă: „Faptele firii pămîntești (cărnii) sunt cunoscute: ... gelozie..." (Galateni 5:19-20).

În al treilea rînd, dacă o persoană începe să-și ia viața sexuală în mod ușuratic și are un comportament contrar voii lui Dumnezeu în acest domeniu, ea riscă să se contamineze și să transmită boli venerice sau transmisibile pe cale sexuală. Nu ești atins de ele mîncînd ciocolată și bînd o ceașcă de cafea într-un restaurant... Aceste boli sunt rezultatul imoralității, și ele sunt într-o creștere clară, căci astăzi se zice tinerilor că dragostea liberă și homosexualitatea sunt comportamente acceptabile. Cei care cunosc pe Isus Cristos și Biblia au datoria să vorbească cu privire la acestea. Dacă n-o fac, umaniștii și cei care trăiesc departe de Dumnezeu își vor crește influența asupra celor tineri făcîndu-i să creadă că acest stil de viață n-are nimic vrednic de mustrare și că „toată lumea face așa".

Sifilisul și gonoreea sunt cele mai cunoscute boli transmisibile pe cale sexuală. În cursul acestor ultimi ani, SIDA și-a făcut apariția și pro-

grezează în mod fenomenal: mii de persoane sunt infectate cu acest rău îngrozitor. Acum cîțiva ani, se credea că se pot ține sub control aceste boli datorită medicamentelor și antibioticelor corespunzătoare. Dar oamenii de știință tocmai au descoperit că bolile venerice încep să reziste la efectele unor medicamente puternice, astfel că deseori bolnavii nu-și mai recapătă sănătatea.

Drama bolii SIDA preocupă majoritatea guvernelor. Statisticile sunt alarmante. În timpul următorilor ani, mii de persoane vor muri din cauza acestei boli. Sume astronomice sunt destinate în fiecare an cercetării și luptei împotriva acestui flagel. Medicii sunt cei ce zic lucrul acesta, nu numai un predicator care ar putea fi taxat drept „depășit".

Cel mai rău în toată povestea este că persoana imorală nu e singura care contractează boala. Bolile transmisibile pe cale sexuală pot să afecteze pînă la a treia și a patra generație. În acești ultimi ani, au existat sute de cazuri în care molipsirea a atins terțe persoane prin intermediul transfuziilor sanguine. Prin urmare, atunci cînd o persoană păcătuiește în domeniul sexual, ea nu se poate justifica, zicînd: „Modul în care îmi duc viața nu mă privește decît pe mine, și nimeni n-are drept să-și vîre nasul în treburile mele. La urma urmei, e trupul meu, și mă privește ce fac cu el..." De fapt, lucrul acesta privește pe toată lumea, căci o viață egoistă și desfrînată riscă să aibă consecințe grave. Sute de mii de bărbați și de femei nu se pot bucura din plin de capacitățile lor naturale pentru că părinții lor, bunicii lor, sau chiar și persoane dinafară s-au dedat unei purtări imorale din punct de vedere sexual!

Imoralitatea se plătește foarte scump. Ea este supusă legii semănatului și seceratului (Galateni 6:7). Nimeni nu se poate juca cu Dumnezeu, care zice: „N-o fă. Nu comite imoralitatea". De fapt, El are un plan mult mai bun pentru tine, un plan îmbucurător și minunat.

În al patrulea rînd, relațiile sexuale pre-conjugale sau extra-conjugale provoacă o jenă care împiedică cunoașterea adevăratei dragoste în toată plinătatea ei. Ceva a dispărut. Ceva s-a pierdut.

Cînd o persoană comite greșeala de a confunda relația sexuală cu dragostea adevărată, suferă o consecință tristă: ea pierde sensibilitatea

necesară pentru a trăi adevărata dragoste pe care a prevăzut-o Dumnezeu pentru cuplu în sînul căsniciei.

La una din cruciadele mele evanghelistice, un tînăr bine îmbrăcat, cultivat, educat, cu un rang social înalt, dar divorțat, a venit să mă vadă. Fosta lui soție refuzase să-l ierte și să reia viața conjugală după ce el îi fusese infidel. În timpul conversației noastre, tînărul mi-a zis:

„Domnule Palau, aveați dreptate. Deși am încercat din tot sufletul să regăsesc dragostea, mă simțeam incapabil să o deosebesc de simpla pasiune sexuală. Știu că în adîncul ființei mele am nevoie de dragoste, și totuși nu reușesc s-o disting de impulsul sexual. Aveați dreptate".

Dumnezeu te iartă dacă te pocăiești cerîndu-I iertare. El te iartă dacă Îi ceri să intre în inima ta și dacă vrei să te schimbi. Poți să fii sigur de iertarea Sa, dar tu ai pierdut ceva, ceva a dispărut în mod iremediabil.

Cînd eram tînăr, aveam un prieten foarte drag. Era un tînăr excepțional. Bun muzician, dinamic, vorbind bine, plăcut, cînta cu o voce foarte frumoasă. Era un creștin bun care deborda de bucurie și vitalitate. Într-o zi a trebuit să plece într-un alt oraș. A revenit după cîtva timp, și mi-am dat seama că se schimbase ceva. El își pierduse bucuria autentică, transparența din priviri. Ochii lui nu mai străluceau în același fel, păreau evazivi. Era limpede că se întîmplase ceva. În cele din urmă mi-a mărturisit că el căzuse în imoralitate sexuală. Cum se întîmplă deseori, se putea vedea lucrul acesta după aspectul feței lui. Într-adevăr, conștiința nu-l lăsa să fie același ca mai înainte. Ceva fusese pierdut.

În al cincilea rînd, imoralitatea sexuală ne împietrește inima și ne distruge relația cu Dumnezeu.

Apostolul Pavel afirmă în Biblie: „Nu știți că cei nedrepți nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii (desfrînații), nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii (adulterii), nici malahii (efeminații), nici sodomiții (homosexualii)... nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu" (1.Corinteni 6:9-10).

Domnul Însuși ne pune în gardă: „Un om care se împotrivește tuturor mustrărilor va fi zdrobit deodată și fără leac" (Proverbe 29:1). O al-

tă versiune a Bibliei traduce acest verset în felul următor: „Cine refuză cu încăpățînare criticile va fi distrus deodată și în mod iremediabil". Cînd începi să te joci cu Dumnezeu, Domnul îți va zice: „Este de-ajuns. Trebuie să intervin în viața ta. Tu crezi că te descurci binișor, dar o s-o lași tu mai moale".

Tu nu poți încălca Legea lui Dumnezeu fără să-i suporți consecințele. Dumnezeu condamnă imoralitatea pentru că este un păcat, și păcatul ne desparte de Domnul.

În al șaselea rînd, imoralitatea riscă să-ți compromită tot viitorul. Dacă în urma purtării tale urîte din punct de vedere sexual fata rămîne însărcinată, ea disperă, suferă, îi e rușine, și-și va aminti toată viața de acest păcat pe care l-a comis lăsîndu-se pradă pasiunii, din slăbiciune, fără să uităm bietul copil care, încă de cînd e mic, va ști că nu era dorit, că era un accident, că n-a venit pe lume pentru că tăticul și mămica lui s-au unit în cadrul căsătoriei! Și ce se întîmplă dacă viitoarea mamă celibatară, în fața frustrării și a fricii de a fi descoperită, decide să avorteze? Este ceva tragic și trist! Cîte agonii nesfîrșite se vor grava cu fierul roșu în conștiința ei!

Dacă un cuplu decide să se căsătorească pentru că femeia este însărcinată, șansele lui de fericire sunt reduse. Două treimi din aceste căsnicii se distrug la scurt timp după trecerea prin fața Stării Civile. De ce se întîmplă așa? Ei nu s-au căsătorit din dragoste, ci ca să încerce să remedieze rezultatul libidoului lor.

Lumea de astăzi este o lume în care diferitele forme de dominare masculină și de emancipare feminină sunt împinse la extrem. Îmi amintesc de un croitor pe care l-am întîlnit la una din cruciadele noastre din America Latină. El a declarat unuia din membrii echipei noastre: „Am opt copii. Patru cu soția mea legitimă, și patru cu alte femei". Cum zice dictonul: „Cîte o femeie în fiecare port!" Un mare blestem plutește deasupra unui bărbat care se joacă cu sentimentele femeilor și este cauza a numeroase nașteri, doar pentru a-și satisface eul și pasiunile egoiste. Ce trist este cînd o femeie pretinde că este eliberată și încalcă toate interdicțiile sexuale ca să obțină ceea ce revendică ea, pentru a trăi

cum îi place! Este un lucru sigur că nu acesta este planul lui Dumnezeu pentru omenire. Domnul cunoştea perfect consecinţele acestui lucru, de aceea ne interzice anumite comportamente.

În al şaptelea rînd, imoralitatea sexuală ne condamnă pentru toată eternitatea. Biblia declară: „... Curvia, necurăţia, desfrînarea... cei ce fac astfel de lucruri nu vor moşteni Împărăţia lui Dumnezeu" (Galateni 5: 19,21) (vezi şi capitolul 6 din această epistolă).

Cîţi tineri şi-au distrus viaţa pentru că au acţionat după placul inimii în materie de sexualitate dispreţuind orice restricţie! Şi cîţi tineri refuză să ia în considerare măreţul plan de victorie, de fericire şi de plinătate pe care li-l prezintă Biblia!

Astfel deci, ce se întîmplă dacă se încalcă legile sexuale, fie ca celibatar, fie ca persoană căsătorită? Să-l întrebăm pe regele David. În Psalmul 38, el descrie urmările păcatului său, fără îndoială adulterul comis cu Bat-Şeba. David a trebuit să suporte disciplina spirituală (v.1, 2), chinurile fizice (v.3-10), izolarea socială (v.11-16) şi spaima afectivă (v.17-22); un preţ cu adevărat excesiv de plătit pentru o clipă de pasiune nestăpînită, nu crezi?

6. Îi iartă Dumnezeu pe cei imorali?

Acum cîtva timp, mă adresam unui număr de 17.000 de studenți cu ocazia unei conferințe misionare speciale pentru tineret. Unul din responsabili a venit la mine și mi-a zis:

„Luis, trebuie să vorbești unui tînăr de 19 ani care vrea să se sinucidă".

„De acord", am răspuns eu, „dar ar fi preferabil să mă însoțească doi dintre voi".

Astfel, m-au însoțit doi bărbați, și ne-am așezat lîngă băiatul acela care ținea în mînă un cuțit.

„O să mă omor, o să mă omor... " nu înceta el să repete.

„Trebuie să te calmezi..." i-am zis eu.

Era un băiat frumos foarte dotat pentru muzică.

„Hai să vorbim un pic", i-am sugerat eu.

Astfel am început să vorbim, și el mi-a povestit istoria lui.

Cînta în corul bisericii lui. Făcuse studii universitare, și acum avea un serviciu bun.

„De ce ții cuțitul acesta?" l-am întrebat eu.

„Pentru că nu sunt vrednic să mai trăiesc".

„Ce vrei să zici prin ‚nu sunt vrednic să mai trăiesc?'" l-am întrebat eu.

„Mi-am dat viața lui Cristos cînd aveam 13 sau 14 ani, nu-mi mai amintesc exact..." a început el. Apoi Îl urmase pe Domnul timp de cîțiva ani, dar în final se împrietenise cu un grup de adolescenți care nu erau creștini.

„Am început să citesc literatură pornografică", a recunoscut tînărul... „Am fost inițiat în practici imorale. Am început să trăiesc în concubinaj cu femei de moravuri ușoare. M-am murdărit atît de mult, încît nu mai sunt vrednic să trăiesc".

„Dă-mi mai întîi cuțitul..." m-am grăbit eu să zic.

El mi l-a dat, și am aranjat să dispară arma aceea albă. Apoi am mai vorbit puțin cu el. I-am zis: „Știi că Domnul te iubește în ciuda gravelor tale păcate?"

El nu putea să creadă lucrul acesta: de aceea i-am deschis Biblia și i-am citit cuvintele apostolului Ioan: „Sîngele lui Isus Cristos, Fiul Său, ne curăță de orice păcat" (1.Ioan 1:7). Pe urmă i-am explicat cum putea să înceapă totul de la început. El trebuia să se umilească înaintea lui Dumnezeu, să se pocăiască și să-și încredințeze Domnului tot trecutul său. I-am explicat cum învinsesem eu ispita și cum începusem să duc o viață de victorie în Cristos. După ce a ascultat alte cîteva sfaturi, tînărul a început să zîmbească. Ne-am rugat împreună, și el a cerut iertare Domnului. Odată cu sfîrșitul rugăciunii noastre, băiatul se schimbase radical. Își uitase toate gîndurile de sinucidere. M-a îmbrățișat și a plecat.

Cam la trei zile după sfîrșitul conferinței, tînărul mi-a trimis un bilețel, în care scris: „Luis, mi-a fost imposibil să ajung pînă la tine din mijlocul acestor 17.000 de studenți, dar vreau să-ți spun că sunt liber. Sunt eliberat!"

O fată de 16 ani s-a apropiat de tribună înainte de începutul uneia din marile convenții evanghelistice ținute într-un oraș sud-american. Ea a cerut să ne vorbească, și a izbucnit în hohote de plîns.

„Acum doi ani", a mărturisit ea, „pe cînd nu cunoșteam încă învățăturile biblice, am comis un adulter. Eu nu știam, nu înțelegeam, nu auzisem niciodată spunîndu-se că era așa de grav și de rău să păcătuiești astfel împotriva lui Dumnezeu și împotriva ta însăți. Acum, după ce am ascultat predicile din aceste adunări, îmi recunosc păcatul și vreau ca Dumnezeu să mă ierte. Există vreo speranță pentru mine, domnule Palau? Pot să sper că trecutul meu va putea fi iertat, ca să mă pot bucura de un viitor fericit și de o căsătorie reușită, în ciuda păcatului comis în adolescența mea?"

Răspunsul este da. Atunci, primul pas pe care l-am indicat fetei să-l facă a fost să-L accepte pe Cristos în inima ei. Fără aceasta, toate celelalte soluții au același efect ca un comprimat de aspirină în fața can-

cerului: nu slujeşte absolut la nimic!

Iertarea şi speranţa sunt la dispoziţia voastră! De aceea a murit Isus Cristos! Este motivul pentru care a trecut El pe la crucea Calvarului. Afirmaţiile Bibliei nu lasă loc îndoielii: „Nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărădelegile lor" (Evrei 10:17).

Da, în Isus Cristos, există purificare de greşelile noastre, iertare şi o viaţă nouă pentru oricine se pocăieşte sincer şi se converteşte. Biblia spune că Isus Cristos a murit pe cruce pentru a ne putea ierta păcatele, şi noi toţi suntem păcătoşi (Romani 3:23). Fie în fapte, fie în gînduri, noi toţi L-am supărat pe Dumnezeu într-un fel sau altul, nu numai prin păcate sexuale, dar şi prin minciuni, înşelătorie, neascultare, invidie, orgoliu, incorectitudine, lipsă de sinceritate.

Victoria ne aparţine prin naşterea din nou

Isus Cristos a murit, El Şi-a vărsat sîngele, şi a deschis calea iertării pentru oricine se pocăieşte cu adevărat. De aceea, te invit chiar în această clipă - dacă n-ai făcut-o mai înainte - să-L primeşti pe Cristos în inima ta ca Mîntuitor, Salvator al tău. Încredinţează-ţi viaţa ta Fiului lui Dumnezeu. El afirmă: „Cine nu se naşte din nou nu poate vedea Împărăţia lui Dumnezeu" (Ioan 3:3). Lucrul acesta arată că deşi moartea lui Cristos este din plin capabilă să ne spele şi să ne ierte, trebuie să „ne naştem din nou".

A te naşte din nou înseamnă a începe de la zero, a-ţi schimba total viaţa, a deveni o persoană nouă, a intra într-o nouă dimensiune spirituală. Lumea caută naşterea din nou, deşi mulţi nu sunt conştienţi de lucrul acesta. Din clipa cînd omul meditează serios, recunoaşte că ceva nu merge bine în viaţa lui. De aceea caută el plăceri, distracţii, bani şi orice alt lucru care pare să constituie o soluţie, o portiţă de scăpare, şi îi permite să învingă frustrarea şi rutina.

Unica soluţie posibilă este naşterea din nou. Este o experienţă minunată. Cînd Cristos intră într-o inimă şi schimbă o viaţă, trecutul este înmormîntat pentru totdeauna, păcatele sunt uitate, iar Domnul dă pace conştiinţei şi veselie inimii.

Cum se naște cineva din nou

Această a doua naștere nu este rodul unui efort omenesc. Ea nu rezultă din simpla dorință de a-ți schimba viața. Deși individul trebuie să năzuiască spre ea, numai voința lui nu-l va face să treacă prin această experiență. Pe de altă parte, psihologul, psihiatrul și sociologul sunt neputincioși în a schimba natura omenească. Procesul nașterii din nou potrivit voii lui Dumnezeu este revelat în Biblie. Temelia lui este crucea Calvarului. Biblia ne zice: „Născuți nu din sînge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu“ (Ioan 1:13).

Poate îmi vei zice că ești membru într-o biserică... faptul acesta este un lucru bun în sine, dar nu arată că tu ești născut din nou. Un altul ar putea zice: „Părinții mei sunt creștini foarte buni“. Mă bucur pentru ei, și-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru acest exemplu, dar aceasta nu înseamnă neapărat că tu ești creștin sau că ești născut din nou. Un altul ar putea să pretindă că nu face rău nimănui. Minunat! Dar acesta este un concept foarte relativ. Condițiile lui Dumnezeu pentru ca o viață să-I fie plăcută sunt cu mult superioare lui „eu nu fac rău nimănui“. Pe de altă parte, comparate cu perfecțiunea lui Isus Cristos, faptele noastre bune nu cîntăresc prea greu.

Unii afirmă că au fost botezați în copilăria lor, și că prin urmare ei sunt creștini; dar adevărul e că un asemenea botez nu arată ce sunt ei în realitate. Alții argumentează zicînd că s-au născut în biserică, ceea ce după părerea lor înseamnă că sunt creștini autentici. Dar nu este deloc adevărat. Dacă ne naștem într-un aeroport, înseamnă oare că suntem un avion, sau suntem un cal dacă ne naștem într-un grajd? Faptul că cineva „se naște într-o biserică“ nu face din el în mod automat un creștin.

Alții spun că ei cîntă în cor, că sunt organiști sau că fac vreo lucrare în biserică. Dar toate aceste argumente nu sunt valabile. Cineva se naște din nou cînd intră Cristos în inima lui. A se naște din nou înseamnă a deveni copil al lui Dumnezeu cum zice Ioan în Evanghelia sa: „Dar tuturor celor ce L-au primit (lumina = Isus), adică celor ce cred în Numele Său, le-a dat dreptul (puterea) să se facă (devină) copii ai lui Dumnezeu, născuți nu din sînge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu“ (Ioan 1:12-13).

Spălați pentru totdeauna

Pe de altă parte, avem nevoie de Isus Cristos pentru ca să ne spele și să ne purifice de trecutul nostru. Noi toți avem o lungă listă de păcate, mici și mari. Unii mai mult ca alții, dar toți, fără excepție, am păcătuit.

Noi avem nevoie de Isus Cristos dacă dorim ca păcatele să ne fie spălate. „Sîngele lui Isus Cristos, Fiul Său, ne curăță de orice păcat", afirmă Scriptura în 1.Ioan 1:7.

Dacă tu crezi că în trecutul tău e ceva pe care Dumnezeu nu ți-l poate ierta, te înșeli. Dumnezeu va ierta fiecare din păcatele tale, căci din acest motiv a murit Cristos pe cruce.

Am cunoscut multe persoane care în timpul anilor au crezut că Dumnezeu nu le va ierta niciodată. Dar cînd au auzit mesajul Evangheliei, au venit imediat la picioarele Domnului Isus.

Dumnezeu te iubește... Prin Isus Cristos tu poți primi iertarea. Tu ai nevoie de Domnul Isus, nu numai pentru ca să-ți dea capacitatea de a-ți stăpîni viața sexuală, dar și pentru ca să-ți ierte tot trecutul.

Cum îți poți însuși această capacitate și această iertare? Biblia spune că tu trebuie să crezi în Isus. Trebuie să crezi că El a murit pe cruce pentru tine. Tu trebuie de asemenea să-L primești în inima ta. Cuvîntul lui Dumnezeu declară: „Crede în Domnul Isus, și vei fi mîntuit, tu și casa ta" (Fapte 16:31).

Mai întîi și întîi, El te va ierta. Apoi, El va veni în inima ta. Pe urmă, îți va da puterea să acționezi. Începînd din acea clipă, tu vei fi un om nou. Vei începe să duci o viață diferită pentru Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, care va trăi în tine.

Cere-I chiar acum să intre în inima ta.

Dacă vrei ca Dumnezeu să te folosească și dacă vrei să fii victorios în viața spirituală, trebuie să te păstrezi pur în adolescența ta. Biblia te îndeamnă: „Adu-ți aminte de Făcătorul (Creatorul) tău în zilele tinereții tale" (Eclesiast 12:1). De aceea îmi place mult să vorbesc celor tineri. De aceea spun adolescenților să vină la Cristos în anii tinereții lor.

Vino la Cristos chiar acum. Nu aștepta ca păcatul să pună stăpînire pe tine și să te distrugă. Nu aștepta ca pasiunile să-ți domine viața .Vino la Cristos cît ești tînăr, în timp ce ești pur din punct de vedere sexual.

Decizia care trebuie luată

Să presupunem că mîine vin la tine, îți bat la ușă, și tu te uiți pe ferastră să vezi cine a bătut. Constați că sunt eu, și trebuie să iei o decizie. O să mă inviți să intru în casa ta, sau o să-mi ignori apelul și să te faci ca și cum n-ai fi auzit nimic, pînă ce mă satur de așteptat și plec? Este un moment decisiv. Fie îmi deschizi ușa ca să mă întrebi ce se petrece, fie o deschizi ca să-mi spui să plec, sau poate n-o deschizi, și astfel eu nu pot intra.

În același fel, Isus Cristos a zis: „Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine" (Apocalipsa 3:20). Cristos bate chiar în această clipă la ușa inimii tale, prietene cititor. El vrea să intre în viața ta. Dar El nu va forța ușa ființei tale, intrarea inimii tale. Este neapărat necesar ca tu să iei o decizie. Printr-o rugăciune simplă, spune Domnului:

Doamne Isuse, Tu îmi cunoști păcatele, problemele și murdăriile de pe conștiință. Mă pocăiesc de păcatele și de eșecurile mele. Doamne, vreau să-mi schimb viața. Doamne Isuse, cred că Tu ai murit în locul meu, cred că sîngele Tău mă spală de orice păcat. Cred că Tu ești viu azi. Intră în inima mea, Doamne Isuse, spală trecutul meu, fă-mă să mă nasc din nou pentru că vreau să fiu un copil al lui Dumnezeu. Amin.

Schimbare de direcție

Cu nașterea din nou, direcția în care se îndreaptă viața și calea de urmat este schimbată total. Cum zice apostolul Pavel: „Dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi" (2.Corinteni 5:17).

Domnul Isus a zis: „Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug" (Ioan 10:10). O viață din belșug este o viață de bucurie, o viață de pace, o viață de dragoste. O viață din belșug este o experiență zilnică care se tot perfecționează pînă ce persoana se maturizează spiritual și moral.

Am mai scris o carte, *Deci vrei să crești*, care te va putea ajuta în noua ta viață spirituală.

7. Cum să învingi ispita

Așa cum am văzut în capitolul precedent, **Cristos are puterea de a ierta.** Biblia ne învață: „În El (Isus Cristos) avem răscumpărarea, prin sîngele Lui iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său..."(Efeseni 1:7)

Trebuie să ne dăm seama că **Isus Cristos are puterea de a ne purifica gîndurile.** „Noi însă avem gîndul lui Cristos", declară Biblia în 1.Corinteni 2:16. Ce revoluție interioară! Convertindu-ne și devenind copii ai lui Dumnezeu, primim o gîndire nouă, gîndirea lui Cristos! Lucrul acesta se întîmplă pentru că Domnul Își trimite Duhul Sfînt să locuiască în inima noastră. Duhul lui Dumnezeu ne dă gîndurile lui Dumnezeu și ne reînnoiește modul de a gîndi. De aceea, porunca lui Pavel către romani (12:2): „Să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre" poate deveni realitate în noi.

Pe de altă parte, trebuie să semnalăm că Isus Cristos are puterea de a ocroti. El are puterea de a ne împiedica să cădem în ispite. Iată minunata promisiune a lui Dumnezeu pentru noi: „Căci păcatul nu va mai stăpîni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har" (Romani 6:14). Noi avem în plus o speranță glorioasă: „Iar a Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere, și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale, singurului Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpînire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci" (Iuda 24,25).

Noi, creștinii, posedăm ceva pe care necreștinii nu-l au și nu-l înțeleg: o nouă dimensiune în viața noastră atunci cînd Îl invităm pe Cristos în inima noastră. Fiul lui Dumnezeu locuiește în viața noastră și rămîne cu noi pentru totdeauna. Dar deși suntem ai lui Cristos, avem și ispite. Biblia spune că adversarul nostru, diavolul, dă tîrcoale ca un leu care rage, încercînd să ne distrugă. Viața creștinului va fi totdeauna supusă atacurilor dușmanului.

Ispita privește persoane din toate clasele sociale, din toate țările și din toate rasele, pe cei bogați și pe cei săraci, pe cei care sunt cultivați și pe cei care sunt ignoranți, oameni din toate epocile și din toate culturile.

Poate crezi că ispitele sunt atît de puternice încît nu le poți învinge? Dacă așa este cazul, trebuie să-ți spun că am o rețetă bună: Isus poate să-ți controleze, să-ți stăpînească viata ta sexuală și a mea, și nu numai aspectul sexual, ci toată viața mea. De aceea, cînd eram încă foarte tînăr, I-am dat Lui viața mea. Prin urmare, trebuie să fii sigur că-L ai într-adevăr pe Cristos în viața ta. Tu ai nevoie de Domnul Isus Cristos în inima ta pentru ca El să-ți dea puterea de a stăpîni această forță fantastică care se numește sexualitatea. Apostolul Pavel declară: „Pot totul prin Cristos care mă întărește“ (Filipeni 4:13). Biblia spune de asemenea: „Am fost răstignit împreună cu Cristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine“ (Galateni 2:20). Cînd Cristos intră în viața ta, El îți dă puterea de a-ți controla pasiunile și de a învinge ispita, astfel ca să trăiești în puritate și bucurie.

Pe de altă parte, El a promis:

„Nu v-a ajuns nici o ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda“ (1.Corinteni 10:13).

Amintește-ți că Isus Cristos a fost ispitit ca și noi, și deoarece a fost ispitit, putem să mergem la El știind că ne aude. El îți înțelege ispitele, căci El Însuși le-a suferit. Nu ne putem îndoi de lucrul acesta, pentru că Biblia afirmă: Isus n-a păcătuit (Evrei 4:15). El a rămas sfînt, pur, și a învins ispita.

Cînd Domnul Isus S-a înălțat la cer, a promis apostolilor Săi: „Voi veți primi o putere, cînd Se va coborî Duhul Sfînt peste voi“ (Fapte 1:8). Puterea creștinului este să înfrunte ispita... nu numai cea sexuală, ci și celelalte mii cu care suntem confruntați. Creștinul primește de la Domnul capacitatea de a învinge.

Fără Cristos, tu nu vei reuși. Fără El, tu nu poți învinge aceste impulsuri sexuale. Fără Cristos, mintea ta, gîndurile tale și instinctele tale te vor rătăci.

Pentru că Dumnezeu ne iubește, El ne-a creat și are un plan minunat pentru viața noastră. Planul Său este ca fiecare din noi să trăiască cu Cristos, sub controlul Său. Dar deși Domnul controlează orice lucru, creștinul este liber. În realitate, libertatea nu este dreptul de a face ceea ce vrem, ci capacitatea de a face ceea ce trebuie. În general, oamenii cred că a fi liber înseamnă a trăi după dorințele și pasiunile tale, într-o libertate fără frîu, cerîndu-ți „drepturile". Numai că ființa omenească nu este efectiv liberă decît dacă are puterea interioară de a face ceea ce trebuie să facă.

Creștinul are asigurarea că această libertate și această victorie sunt posibile pentru că în inima lui locuiește Cristos. În Biblie, citim o declarație a lui Isus care nu lasă loc îndoielii: „Dacă Fiul vă eliberează, veți fi cu adevărat liberi" (Ioan 8:36). În Cristos avem noi puterea de a face ceea ce se cuvine, ceea ce place lui Dumnezeu și aduce pace și bucurie în inimă.

Dar, sunt necesare niște demersuri practice pentru ca creștinul să trăiască în victorie și să-i împiedice diavolului accesul:

1) **Să evităm tovărășiile rele**, care ne fac să cădem și care ne dau exemplu prost. Nu te lega cu niște tineri care, în conversația și în modul lor de a acționa, nu sunt puri. Evită tovărășiile care pricinuiesc neajunsuri. „Tovărășiile rele strică obiceiurile bune" (1.Corinteni 15:33). Da, aproape că te obișnuiești cu ele fără să-ți dai seama, începi să ai obiceiuri proaste. Biblia ne avertizează de asemenea:

„Ferice de omul care nu se duce
la sfatul celor răi,
nu se oprește pe calea celor păcătoși
și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori!
Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului,
și zi și noapte cugetă la Legea Lui!
El este ca un pom sădit lîngă un izvor de apă,
care își dă rodul la vremea lui,
și ale cărui frunze nu se veștejesc:
tot ce începe duce la bun sfîrșit" (Psalm 1:1-3).

2) Să învățăm să evităm a doua privire. Îmi amintesc de o fată de 15 ani din Salvador. Era fiica unui personaj important din țară, și ea ne-a zis, coechipierilor mei și mie: „Nu am decît 15 ani, dar am mintea mai murdară decît vă puteți imaginea. În fiecare zi, am în minte gînduri murdare. Am impresia că este un cuib de imoralități... Cum se face că o fată de 15 ani poate fi așa? Ce-o să fac cînd o să am 30 sau 40 de ani?" Ea era disperată.

Această fată îi îngăduise minții ei să se sature cu gînduri impure; evident, ea nu evitase a doua privire. Dacă ne umplem mintea cu murdării, nu numai că începem să dăm frîu liber fanteziei, dar ni se și slăbește voința. Încet, fără să ne dăm seama, slăbim tot mai mult în acest domeniu atît de crucial.

Biblia spune că noi „avem gîndul lui Cristos" (1.Corinteni 2:16). De aceea îi invităm pe oameni să ia decizia de a-L accepta pe Isus Cristos. Dacă cineva Îl are pe Isus Cristos în inimă, după Biblie el nu numai că primește iertarea de păcatele trecute, dar primește și Duhul Sfînt, care îi va schimba modul de gîndire, și el capătă, după cum spune Biblia, Duhul și gîndirea lui Cristos. A avea Duhul lui Cristos înseamnă a avea un duh, o minte pură, curată și sfîntă. Această promisiune este sigură pentru toți copiii lui Dumnezeu.

3) Să promiți lui Dumnezeu că te disciplinezi. În cartea Iov, citim: „Făcusem un legămînt cu ochii mei, și nu mi-aș fi oprit privirile asupra unei fecioare" (31:1). O altă traducere a Bibliei redă acest pasaj în felul următor: „Îmi interzisesem în mod serios orice privire de dorință asupra unei fete". Cîte ispite încep cu privirea! Trebuie să faci un legămînt cu ochii tăi și să zici lui Dumnezeu: „Doamne, cînd vine o ispită vizuală, o voi alunga și voi face un legămînt cu ochii mei". Dar nu e vorba numai de privirea noastră, este vorba de întreaga noastră ființă și de toate acțiunile noastre. Biblia ne îndeamnă:

„Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească" (Filipeni 4:8).

Totul începe în minte, astfel că dacă gîndurile noastre sunt

impure,este mult mai ușor pentru Satan și ispite să cîștige teren. „Gîndiți-vă... în acest domeniu la tot ce este pur“.

4) **Să trăiești în sfințenie.** Tînără, dă atenție modului tău de a te îmbrăca! Dacă-i provoci pe băieți în acest fel, comiți de fapt un păcat de indecență. Există fete al căror scop în îmbrăcare este să atragă - și uneori să prindă - bărbați datorită „sex-appeal“-ului lor. Cînd intențiile nu sunt nobile, Biblia învață că este vorba despre adulter, curvie (imoralitate sexuală). Tînăra care își propune să atragă sexul opus prin cochetărie păcătuiește tot atît ca atunci cînd l-ar fi acostat de-a dreptul. Dumnezeu le-a creat pe fete ca să le admirăm frumusețea, dar această frumusețe nu trebuie să fie exploatată în mod echivoc în domeniul sexual. Viața sexuală nu poate fi gustată în plinătatea ei - fizică, morală și spirituală - decît în cadrul unei căsnicii în care Cristos domnește ca Stăpîn. Emoția sexuală care se trăiește atunci cînd ea face pe cocheta pe stradă, sau prin atingeri și jocuri sexuale nu se poate compara cu imensa satisfacție a unei tinere fete care rămîne virgină și pură pînă în ziua căsătoriei.

Apostolul Pavel l-a îndemnat pe tînărul său prieten Timotei și pe toți tinerii în general: „Fugi de poftele tinereții, și urmărește dreptatea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată“ (2.Timotei 2:22). Acest pasaj ne spune să renunțăm la ceea ce este profan și la pasiunile sau poftele lumești, și ne îndeamnă să umblăm în sfințenie.

Dar sfințenia nu înseamnă să umblăm îmbrăcați cu haine negre, cu fețe triste și cu o privire amărîtă. Nu. Sfințenia este o viață pură, o viață curată.

„Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul“ (Evrei 12:14). Ce vrea să zică „nimeni nu va vedea pe Domnul“? În primul rînd, dacă mori fără ca să fi intrat Cristos în inima ta, fără să fi fost purificat de sîngele Domnului Isus, ești pierdut și te duci în pedeapsa veșnică.

În al doilea rînd, aceasta înseamnă că tu îți pierzi viziunea despre Dumnezeu. Poate că a trecut mult timp de cînd ți-ai dat viața lui Cristos, dar pe urmă ai început să te hrănești cu pornografie, sau ai început

să trăiești și să acționezi în mod ușuratic cu sexul opus, sau poate că te-ai întinat și ți-ai murdărit conștiința. Rezultatul este că L-ai pierdut pe Dumnezeu din privirea ta. Viziunea divină se pierde pentru că fără sfințire nu-L putem vedea pe Domnul. Ioan exprimă lucrul acesta în felul următor:

„Dumnezeu e lumină, și în El nu este întuneric. Dacă zicem că avem părtășie cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu trăim adevărul. Dar dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții, și sîngele lui Isus Cristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat" (1.Ioan 1:5-7).

Ce se petrece în viața ta atunci cînd domnește Cristos?

a) Viața ta este pasionantă.

Duhul Sfînt locuiește în tine. Este pasionant să ai păcatele iertate, Cristos să trăiască în tine, Duhul Sfînt să-ți conducă pașii, iar tu să ai dorința de a-L sluji pe Dumnezeu.

b) Vor apărea probleme.

Dacă ai făcut din Cristos regele vieții tale, unii din prietenii tăi te vor părăsi poate pentru că nu vor vrea să aibă legătură cu cineva care umblă cu Dumnezeu. Tu trebuie să fii gata, și atunci cînd apar dificultățile și încercările, vei putea zice cu încredere: „Domnul este cu mine, și eu pot suporta această încercare din dragoste pentru El".

c) Viața ta va avea un sens și un scop.

Tu vei avea o disciplină, o stabilitate și un mod de a trăi consecvente. Tu vei avea obiective clare care Îl vor glorifica pe Dumnezeu.

d) Există o așteptare fantastică a viitorului.

Cînd Îl lași pe Cristos să domnească în viața ta și s-o controleze, această decizie îți dă o speranță minunată pentru viitor.

„Cristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu". Aceasta poate fi și experiența ta. Vei putea trăi în felul acesta dacă trăiești în Isus Cristos, și Isus Cristos în tine. Nimic nu poate aduce mai multă satisfacție decît o viață sub controlul Domnului Isus, care este izvorul oricărei purități și oricărei sfințenii.

8. Iosif și soția generalului

Conform Bibliei, întîmplările vieții se compun adesea din trei părți: un succes, ispita și victoria asupra ispitei.

Dumnezeu permite ca noi să fim ispitiți în fiecare zi. Modul în care înfruntăm și trecem peste ispită este cheia succesului sau a eșecului existenței noastre.

Toți trebuie să trecem prin încercarea ispitei, nu numai a ispitei sexuale, ci și cea a minciunii, a furtului, a disprețului altora, a orgoliului, a cîștigării de bani pe socoteala altora, și o mie de alte lucruri. Tu și eu vom fi confruntați cu ispita pînă în ziua morții noastre. Problema este de a ști dacă voi avea sau nu victorie asupra ispitei.

Victoria este rezultatul unor decizii succesive. Iar decizia cea mai importantă a vieții tale este aceea de a-L primi pe Isus Cristos ca Mîntuitor și Domn, aceea de a-I zice: „Doamne Isuse, vreau ca Tu să vii în viața mea, vreau ca Tu să domnești asupra existenței mele, vreau ca Tu să-mi dai victoria. Vreau să am succes și să înving ispita". Dumnezeu este fidel, și putem fi siguri că El ne va asculta rugăciunea.

Promisiunea prezenței lui Dumnezeu este reală, ca și binecuvîntarea lui Dumnezeu asupra vieții noastre; acesta a fost secretul lui Iosif, tînărul evreu, a cărui istorie o citim în Geneza, prima carte a Bibliei.

Cînd Iosif a început să devină prosper, ar fi putut să-și spună:

„În sfîrșit am ieșit definitiv din situația aceasta dificilă a sclaviei. Acum sunt stăpînul acestui palat, și o să mă mențin în acest post. Sunt administratorul unor proprietăți, al averii unuia din oamenii cei mai influenți din țară. O să acționez cu multă prudență și o să rămîn aici. Frații mei au crezut că au scăpat de mine, dar n-au decît să mă privească acum! Domnul mi-a onorat credința".

Dar în clipa în care totul pare să meargă așa de bine cu Iosif, vine o ispită aproape irezistibilă: soția stăpînului său îi întinde o cursă mortală.

„Iosif era frumos la statură și plăcut la chip. După cîtăva vreme, s-a întîmplat că nevasta stăpînului său a pus ochii pe Iosif, și a zis: ‚Culcă-te cu mine!‘ El n-a voit, și a zis nevestei stăpînului său: ‚Vezi că stăpînul meu nu-mi cere socoteală de nimic din casă, și mi-a dat pe mînă tot ce are. El nu este mai mare decît mine în casa aceasta, și nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că ești nevasta lui. Cum aș putea să fac eu un rău atît de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?‘ Măcar că ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n-a voit să se culce și să se împreune cu ea. Într-o zi, cînd intrase în casă ca să-și facă lucrul, și cînd nu era acolo nici unul din oamenii casei, ea l-a apucat de haină, zicînd: ‚Culcă-te cu mine!‘ El i-a lăsat haina în mînă și a fugit afară din casă. Cînd a văzut ea că-i lăsase haina în mînă și fugise afară, a chemat oamenii din casă și le-a zis: „Vedeți, ne-a adus un evreu ca să-și bată joc de noi! Omul acesta a venit la mine ca să se culce cu mine, dar eu am țipat în gura mare. Și, cînd a văzut că ridic glasul și strig, și-a lăsat haina lîngă mine și a fugit afară‘. Și a pus haina lui Iosif lîngă ea pînă s-a întors acasă stăpînul lui. Atunci i-a vorbit astfel: ‚Robul acela evreu, pe care ni l-ai adus, a venit la mine ca să-și bată joc de mine. Și cum am ridicat glasul și am țipat, și-a lăsat haina lîngă mine și a fugit afară‘. După ce a auzit cuvintele nevestei sale, care-i zicea: ‚Iată ce mi-a făcut robul tău‘, stăpînul lui Iosif s-a mîniat foarte tare“ (Geneza 39:6-19).

Iosif era „de o foarte mare frumusețe“. Un bărbat cu o înfățișare frumoasă! Noi toți suntem fermecători pentru cîte cineva! Dar Dumnezeu a fost fidel și l-a ocrotit pe Iosif de această ispită; la fel, și noi putem fi siguri că El ne va da mijlocul de a scăpa de ispită. Promisiunea divină dată acum 2.000 de ani nu și-a pierdut nimic din actualitate.

„Nu v-a ajuns nici o ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda“ (1.Corinteni 10:13).

Cît despre soția stăpînului său, vedem că ea avea mai multe trăsături de caracter care îi condamnă modul de a acționa:

Pofta:

În primul rînd, „ea a pus ochii“ pe Iosif (v.7). Deși pofta începe în inimă, de cîte ori în Biblie nu subliniază Domnul importanța privirii! Pentru mulți, așa se naște pofta. Ispita ia naștere în ființa noastră interioară, dar prima ei manifestare vizibilă este un lucru care ne atrage privirea.

Biblia spune că soția generalului s-a uitat la Iosif, a văzut că era frumos la înfățișare, și l-a poftit.

Lucrul acesta se întîmplă în fiecare zi. Te plimbi pe stradă, ai hotărît că de acum vei duce o viață pură și ireproșabilă; și deodată ochii îți cad pe cineva, și gîndurile tale încep să-și urmeze drumul. Este ceva normal, nu e un păcat să te simți atras de o persoană de sex opus. Așa ne-a creat Domnul. Marea problemă este de a ști cum să-ți stăpînești această atracție.

Îți amintești cînd Adam și Eva au căzut în păcat? Biblia ne spune că prima ispită pe care a suferit-o Eva a fost rezultatul unei priviri aruncate asupra fructului pomului pe care-l interzicea Dumnezeu. Eva a constatat că fructul avea o înfățișare foarte plăcută, și această privire a dus-o la înfrîngere. Ispita se naște în imaginația ta, în privirea ta și în mintea ta.

Destrăbălată:

În al doilea rînd, femeia era o destrăbălată. Ea i-a zis lui Iosif: „Fă dragoste cu mine!“ (v.7). Ea acționa fără rafinament! Pasiunea contrară dragostei este fără scrupule. Ea are anumite asemănări cu dragostea, dar nu este capabilă să-și asume acest rol pe toată durata.

Ea i-a făcut lui Iosif un avans vădit. Majoritatea dintre noi n-am avut de a face cu o persoană care să ne zică pe față: „Culcă-te cu mine!“ Dar mulți și-au imaginat în secret lucrul acesta! Numai un ipocrit ar putea spune că n-a fost niciodată ispitit. Într-o clipă din viața noastră, suntem cuprinși de o violentă dorință sexuală care riscă să ne facă să comitem un act imoral. Gîndiți-vă la acele milioane de persoane care au cedat ispitei! Gîndiți-vă la consecințe!

Perseverentă și vicleană:

În al treilea rînd, această femeie a perseverat. Zi de zi, stăruia pe lîngă Iosif cu rugămințile ei.

Dacă ai fi ispitit numai o dată pe an, și dacă ai primi în prealabil următorul avertisment: „Atenție: în 12 august vei fi ispitit", n-ar fi greu să veghezi. Ți-ai lua măsuri ca să nu fii suprins, și ți-ai zice: „Mai bine să fiu pregătit și să încep să mă rog. Se apropie 12 august!"

Dar Satan nu acționează în felul acesta. El nu-ți trimite cu poșta un program amănunțit care să-ți arate zilele în care vei fi ispitit!

Puțin interesează cînd vine ispita, noi trebuie să fim ca Iosif, care a zis: Nu! El a refuzat în mod ferm și definitiv, și a făcut-o în mai multe rînduri. Observați că femeia a încercat să tragă foloase din reacția lui Iosif. Cînd el i-a zis: „Nu, nu vreau să mă culc cu tine. Vreau să rămîn pur. Nu voi păcătui împotriva lui Dumnezeu", ce-a făcut femeia? Ea a schimbat complet strategia.

Abilă:

În al patrulea rînd, ea era abilă. Citim că ea l-a chemat pe Iosif ca să se așeze în pat lîngă ea, ca să fie cu ea (v.7). Ea înțelesese că Iosif nu se va lăsa ispitit direct la nivel sexual, astfel că a preferat să-i spună: „Ei, dacă ești așa de fricos, hai numai să ne distrăm puțin împreună cît timp este soțul meu în călătorie. Asta nu va face rău nimănui".

Cu alte cuvinte, ea zicea: „Ei bine, Iosif, văd că ai niște prejudecăți și scrupule religioase în ce privește realațiile sexuale în afara căsătoriei; dar nu e nevoie să ajungem pînă acolo. Hai să ne arătăm reciproc puțină tandrețe, și n-o să te simți vinovat de imoralitate".

Ce ispită de temut, la fel de reală pentru Iosif cum ar putea fi pentru mulți dintre noi. Ispita este următoarea: „Este adevărat, sunt un om consacrat Domnului și cred în principiile morale ale creștinismului. Să presupunem că nu comit acte imorale, ci că-mi permit puțin romantism, flirt, ocheade, aluzii sugestive sau priviri ștrengărești, asta nu poate avea urmări!"

Tocmai acest lucru sugerează această femeie. „Înțeleg, Iosif. Nu vrei să comiți un păcat sexual. Hai să ne distrăm doar pur și simplu împre-

nă și să fim un pic tandri unul cu celălalt. Nu este nici un rău în asta, Iosif".

Ori, tu știi la fel de bine ca și mine ce se petrece în asemenea cazuri. Tu începi prin săruturi, apoi mîngîieri; puțin cîte puțin, dorința se mărește tot mai mult, devine irezistibilă, și tu sfîrșești prin a ceda ispitei.

Îmi amintesc de o carte intitulată Jocurile cu care se joacă oamenii. Acum cîtva timp, am citit într-o revistă un articol intitulat „Jocurile nevinovate cu care se joacă oamenii". Nu este nici o îndoială în această privință: micile jocuri descrise aici n-au nimic nevinovat. Acestea sunt jocuri murdare, practicate astăzi în mod obișnuit în societatea noastră. Toate flirtele și cochetăriile care se fac în timpul sărbătorilor și petrecerilor lumești... aluziile prefăcute, atingerile „întîmplătoare"... sunt acceptate ca fiind absolut normale. Și lucrul acesta se întîmplă nu numai printre necreștini, ci contaminează și unele întîlniri între creștini. Unii bărbați din biserică fac propuneri indecente unor femei din biserică, deși, aparent, sugerarea poate părea nevinovată. De exemplu, lucruri ca: „Pot să te conduc acasă ca să bem o cafea?"

Și iată cursa în care cad multe femei căsătorite, într-un moment de slăbiciune! Ele întîlnesc un vechi prieten din copilărie care le zice galant: „Cristina, ce bucurie și ce surpriză! Arăți grozav! Nici nu te-ai schimbat de la ultima noastră întîlnire de la liceu!" Este o glumă? Cine ar putea crede asemenea vorbe amăgitoare după trecerea a douăzeci de ani și patru sarcini?

Dar cel care are alte motivații decît simpla galanterie știe că acest șiretlic funcționează de minune. Acest comentariu găsește un ecou favorabil în vanitatea feminină, și multe femei cred cu ușurință aceste minciuni de speță joasă. Ceva aflat în cel mai adînc colțișor al ființei noastre vrea cu disperare să ne facă să credem în baliverne ale lui Satan, precum: „Sunt atîția ani de cînd soțul tău nu-ți mai spune nici un cuvînt despre frumusețea ta, Cristina. Și prietenul ăsta vechi este fără îndoială primul care face aluzie la aceasta de vreo 20 de ani. Oare să nu fie aceasta adevărata dragoste pe care o cauți de atîta vreme?"

Manipulatoare:

În al cincilea rînd, soția lui Potifar este o manipulatoare. După ce a așteptat poate luni de zile, găsește în sfîrșit ocazia visată (Geneza 39: 11-12). Poate că a și tras sforile pentru ca ei să se regăsească la un moment dat singuri în casă. Atunci mai-mai că a sărit asupra lui Iosif, i-a smuls hainele și l-a luat în brațe... o femeie extrem de pasionată și de egoistă!

Aceasta nu era dragoste, chiar dacă astăzi această pasiune este numită în mod greșit „dragoste". De aceea se ajunge la asemenea prostii pînă și în căminele creștine.

Care sunt motivele? Ele sunt numeroase, dar adesea libidoul și manipularea au un mare rol, iar cînd ocaziile se repetă, este lovitura de grație.

Dragoste: astăzi da, mîine nu

Iosif a rezistat ispitei, ceea ce l-a ajutat să devină tînărul victorios pe care-l dorea Dumnezeu. Noi trebuie să fim foarte atenți la șiretlicurile și la minciunile lui Satan care vrea să ne facă să credem că pasiunea este echivalentul dragostei. Pentru că tu ești nervos, neliniștit și entuziast cînd faci cunoștință cu cineva, crezi că este semnalul dragostei; și pentru că „este dragostea", crezi că ai drept la intimitatea sexuală. Nu numai că aceasta nu este dragoste, dar un asemenea drept nu există!

Avem aici dovada: în clipa cînd Iosif respinge femeia, așa-zisa „dragoste" se transformă în ură sălbatică. Pasiunea se transformă într-o dorință disperată de a-l distruge pe Iosif. Adesea, pasiunea este tocmai această ură, acest dispreț și acest egoism fantastic deghizat în dragoste, făcînd paradă cu această pretinsă „dragoste" creată pentru a scuza totul.

Măsurile de apărare ale lui Iosif

Iosif s-a apărat de ispită în diferite moduri: Scriptura ne dezvăluie care anume. În versetul 8 citim: „El n-a voit". De fapt, Iosif își folosea voința pentru a refuza. Să ne amintim de Pavel în Noul Testament: „Am fost răstignit împreună cu Cristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine" (Galateni 2:20).

El a respins-o:

„Am fost răstignit". Cînd suntem confruntați cu aceste situații de ispită sexuală și de flirt, cred că, aidoma lui Iosif, trebuie să lăsăm totul la picioarele crucii zicînd: „Doamne Isuse, vin la Tine cu această problemă. Aș fi un prost și un ipocrit dacă aș nega că sunt ispitit. Uneori ispita mă asaltează, și chiar acum trec printr-unul din aceste momente. Dar vreau să rezolv această problemă personală, Doamne. Vreau să resping atît mintal, cît și fizic tot ceea ce ar putea să fie niște jocuri sexuale. Vreau să rezolv această problemă în mod radical".

Trebuie cu toții să ne împotrivim acestei ispite, și cu cît o facem mai rapid, cu atît mai bine. Odată ce acest punct este pus în ordine și s-a făcut crucificarea eului, lucrul acesta nu înseamnă că nu vom mai fi niciodată ispitiți. Dar cînd revine ispita, decizia intimă pe care am luat-o la poalele crucii va ușura lucrurile. Deși ispita ni se prezintă sub forma cea mai atrăgătoare și mai excitantă, putem considera că soluția a fost deja găsită la umbra crucii.

Iosif și-a încredințat viața în mîinile lui Dumnezeu cînd era adolescent, și pentru că Dumnezeu era cu el, a putut să respingă oferta femeii. Voința și mintea lui erau tari, ferme. Sunt oare voința și mintea ta hotărîte să fie pure, sfinte, să trăiască pentru Dumnezeu, să-I permită lui Cristos să-ți controleze viața și sexualitatea?

Loialitate:

Ceea ce Iosif i-a zis efectiv femeii a fost: „Ție îți lipsește loialitatea. Stăpînul meu mi-a încredințat toată averea lui; el mi-a dat autoritate peste toate. El nu mi-a interzis absolut nimic, cu excepția ta, pentru că ești soția lui, și dacă aș comite acest păcat, aș arăta lipsă de loialitate cu privire la el" (v.8-9).

Iosif nu putea suporta ideea de a-și trăda stăpînul. De ce? Pentru că inima lui era pură. Sau poate că tu spui: „Dar, Luis, este adevărat, pentru că era o femeie căsătorită, și ea aparținea soțului ei. Dar dacă noi suntem necăsătoriți, de ce e rău să avem relații sexuale? În fond, nici eu, nici ea (sau el) nu aparținem nimănui!"

În primul rînd, nu știi tu că aparții cuiva? Poate că încă nu cunoști

această persoană, dar într-o zi te vei căsători cu ea, și tot ceea ce posezi și ești îi va aparține. Deci nu-ți poți plăti luxul de a te da altcuiva. Cînd ai relații sexuale, tu acorzi celeilalte persoane ceva minunat și frumos în ochii lui Dumnezeu. Biblia zice că tu devii o aceeași persoană cu cealaltă. Cuvîntul lui Dumnezeu ne îndeamnă să nu comitem imoralitate, adulter sau curvie, pentru că planul lui Dumnezeu este ca sexualitatea să-și găsească locul în cadrul căsătoriei.

Dacă rămîi pur, dacă umbli cu Dumnezeu și dacă te căsătorești cu un creștin după voia lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea părinților tăi și a bisericii, căsnicia ta va fi minunată.

Bunul simț:

În al treilea rînd, Iosif a spus femeii: „Tu nu-mi aparții. Tu ești soția lui, nu a mea".

Ori, un tînăr ar putea să argumenteze: „Ei, bineînțeles că nu e soția mea, dar nu e nici soția altuia. Este necăsătorită". Domnul are pe cineva pentru tine; numai acea persoană îți aparține, și tu aparții acelei persoane. Raționamentul lui Iosif este deci la fel de valabil pentru două persoane celibatare.

Iosif a rezolvat problema în capul său, în mod intelectual, folosind bunul simț. Dumnezeu ne ajută să învingem ispita sexuală ajutîndu-ne să vedem limpede în situația cu care suntem confruntați. Fără îndoială că nu suntem la adăpost de dorință și de ispită, dar, potrivit Bibliei, putem rezolva problema în mod intelectual: „Ea (sau el) nu-mi aparține, de aceea chestiunea este rezolvată".

Cinstea:

Iosif se exprimă cu respectul datorat stăpînului său: „Cum aș putea eu să fac un rău atît de mare?" Un mesaj foarte limpede: indecența, relațiile sexuale în afara căsătoriei constituie fără nici o îndoială o faptă foarte rea, adică un păcat. Acestea nu sunt niște jocuri mici fără importanță.

Iată fără îndoială una din principalele cauze ale nenorocirilor din societatea noastră. Dacă crezi că asemenea aventuri amoroase nu vor avea

urmări, privește pagubele pe care le fac în lume. Majoritatea țărilor sunt extrem de sărace și au un procentaj ridicat de copii nelegitimi (în unele cazuri pînă la 70%). Rezultatul imoralității sexuale este un sentiment groaznic de nemulțumire și de vid în toate straturile societății.

Nu există excepție de la această regulă: în ciuda educației, progreselor culturale, puterii economice și influenței religioase a unei societăți, imoralitatea sexuală este la originea unor suferințe teribile și a unei infinități de probleme grave.

Tu poți închide ochii asupra acestei probleme, zicînd: Este o chestiune secundară. Mănîncă, bea, fă ce-ți place și uită totul!

Nu, tu nu uiți. Imoralitatea este un păcat grav. Iosif a recunoscut că era un păcat împotriva lui Dumnezeu. „Cum aș putea să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?" Poți fi sigur că tînărul bărbat a fost puternic ispitit, ca oricine altcineva în aceleași împrejurări. Dar el a privit situația în mod spiritual și chiar intelectual. El a găsit o soluție consultîndu-L pe Domnul:

„Este rău. Este păcat. Tu nu-mi aparții. Eu nu vreau să fac asta. Lasă-mă în pace, femeie!"

Să observăm mai întîi că voința lui era hotărîtă. În al doilea rînd, sufletul lui nu putea concepe ideea de imoralitate. În al treilea rînd, în mintea lui, lucrurile erau limpezi, și știa perfect cum trebuia să se comporte. În al patrulea rînd, era un păcat, pentru că lucrul acesta rănea pe altul. Și în al cincilea rînd, era un păcat împotriva lui Dumnezeu.

Gata să fugă

Iosif a făcut de asemenea dovadă de bun simț. După cele cinci motive pe care le-a invocat ca să explice soției generalului că nu va ceda ispitei, el a luat o decizie din care am face bine să ne inspirăm. Cînd și-a dat seama că această femeie ar face orice ca să-l urmărească și să-l prindă, a avut inteligența să ia în considerare fuga, și așa a și făcut. Biblia ne avertizează: „Fugi de poftele tinereții", apoi arată o cale mai bună: „Și urmărește dreptatea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată" (2.Timotei 2:22).

Există anumite persoane de care trebuie să fugim. Dacă știi că un

anumit tip de persoane de induce în ispită, ține-te la distanță. Biblia ne spune că trebuie să fugim, și această fugă nu este lașitate, ci înțelepciune.

Am avut ocazia să consiliez o doamnă, o persoană foarte capabilă și activă într-o biserică creștină evanghelică. Ea lucra într-o școală unde unul dintre colegi a început să-i facă avansuri. Tulburată, ea a povestit soțului ei despre lucrul acesta; ei s-au rugat amîndoi cu privire la aceasta. Soțul i-a zis că atunci cînd el însuși era ispitit, scotea o fotografie cu ea și cu copiii și își zicea: „Sunt căsătorit. Îmi iubesc soția. Vreau să mă împotrivesc acestei ispite".

Colegul a făcut alte avansuri, și femeia i-a răspuns: „Am vorbit despre asta soțului meu. S-ar putea să ai necazuri, de aceea încetează odată pentru totdeauna".

Dar bărbatul a insistat o a treia oară și ea a cedat, nu numai o singură dată, ci de două ori. Pe urmă, ea mi-a mărturisit:

„Știu că ceea ce s-a întîmplat este foarte rău, dar n-am avut remușcări mari, și lucrul acesta mă preocupă".

A o spune soțului ei nu era suficient. Ea ar fi trebuit să se îndepărteze de ispită; ar fi trebuit să ia măsuri practice pentru a se apăra în mod eficace, cum a făcut Iosif. Dacă rămîi acolo unde știi că este o ispită, dacă persiști în relații de prietenie care te expun ispitei și căderii, riscurile pe care ți le iei sunt prea mari. Iosif a lăsat totul și a luat-o la fugă.

De aceea, măsurile pe care le-a luat Iosif trebuie să fie ale noastre:

1) La nivelul duhului nostru, noi suntem crucificați cu Domnul.

2) La nivelul inteligenței noastre, noi rezolvăm problema odată pentru totdeauna. Nimeni nu ne aparține, cu excepția soțului nostru.

3) La nivelul voinței noastre, fugim cu hotărîre. Atunci vom avea victoria.

9. Care este consilierul tău?

Cazul nr. 1: Limita fixată i se părea perimată și demodată. Sonia a trecut peste ea, în timp ce se întreba ce urma să i se întîmple. Persuasiunea lui Andrei, logodnicul ei, o convinsese, și amîndoi au făcut pasul.

Cîteva săptămîni mai tîrziu, tînăra de 16 ani a descoperit că era însărcinată. „Nu voi uita niciodată panica pe care am simțit-o", a recunoscut Sonia. „Andrei era în călătorie, și eu locuiam cu tăticu', căci părinții mei sunt divorțați. Nici nu știam cui să mă destăinui". Cînd Andrei s-a întors din călătorie, cei doi adolescenți s-au căsătorit, dar problemele Soniei erau departe de a se fi rezolvat. Singurătate, presiuni financiare și lacrimi...

„Sper că Andrei și cu mine vom putea rămîne împreună. Din cauza serviciului său, este deseori în deplasare, în timp ce eu mă plictisesc stînd în casă toată ziua", a mărturisit Sonia. „Mă apasă așa de mult lucrul acesta, încît despărțirea mi se pare singura soluție. Problema e că fiecare din noi trebuie să dea atît de mult de la sine pentru ca să reușească căsnicia, încît opțiunea divorțului îmi pare atît de atrăgătoare".

Pentru Sonia, poruncile lui Dumnezeu în ceea ce privește puritatea înainte de căsătorie păruseră demodate. Fără îndoială că nu meditase la faptul că Dumnezeu, în dragostea și înțelepciunea Sa, a trasat aceste granițe pentru propria noastră protecție. Tînăra nu are acum alt remediu decît să sufere urmările neascultării ei. Normele divine de puritate sunt departe de a fi demodate, deși într-un anumit sens ele sunt în contradicție flagrantă cu moravurile general adoptate în epoca noastră.

Cazul nr. 2: „Fiul meu de 14 ani mi-a făcut surpriza cea mai mare și mai neplăcută din viața mea...", mi-a povestit un tată.

Se întorceau amîndoi de la sala unde tocmai asistaseră la una din „serile noastre de tineret", într-una din capitalele Americii Latine.

„Tăticule“, zisese băiatul, „ceea ce s-a zis pe stadion în seara aceasta este adevărat. Ceea ce a zis Palau mi s-a întîmplat şi mie“.

„La ce faci aluzie?“ l-a întrebat tatăl, curios.

„Îţi aminteşti că m-am dus la doctor acum şase luni? Ştii ce mi-a zis? M-a sfătuit să găsesc repede o fată şi să am relaţii sexuale cu ea“.

Cazul nr. 3: O femeie, profesoară la Universitate, trecea prin criza cea mai gravă din viaţa ei. Prietenul ei, dîndu-se drept creştin, îi oferise dragostea şi o ceruse în căsătorie. La puţin timp după nuntă, au făcut o călătorie în străinătate. După cîteva săptămîni, ea a descoperit că soţul îi era infidel. După ce a născut un copil frumos, femeia s-a reîntors în ţară fără soţul ei.

Chinul mintal şi afectiv a început s-o macine. Se simţea respinsă. Ce vor zice prietenii şi părinţii ei despre destrămarea căminului ei? Ce se va întîmpla cu băieţelul fără tată? Va putea ea singură să-l hrănească, să-l crească şi să-l educe? În disperarea ei, a fixat o întrevedere cu un psiholog. Tînăra femeie îşi zicea: „Cine ar putea să mă orienteze mai bine, să-mi schimbe ideile şi să-mi liniştească tensiunile? “ Mare i-a fost surpriza cînd „expertul“ i-a recomandat să-şi caute un alt bărbat, chiar dacă numai pentru o relaţie trecătoare. Acest psiholog îi zisese că tensiunile ei nervoase proveneau dintr-o lipsă de satisfacţii sexuale.

Cazul nr. 4: Îmi voi aminti totdeauna cu tristeţe de cazul unui prieten din tinereţe care şi-a irosit viitorul ascultînd şi supunîndu-se unei sugestii asemănătoare. Cîte tragedii n-au fost oare provocate de consilieri de prost gust!

Şi de atîtea ori, constatăm că persoane sincere se confruntă cu un sfat imoral şi inadmisibil al unui aşa-zis „specialist“ .

Cazul nr. 5: Acum cîţiva ani, o agenţie de presă anunţa că un fost arhiepiscop englez binecunoscut declarase, la vîrsta de 83 de ani: „Sunt multe de zis în favoarea relaţiilor sexuale înainte de căsătorie. Nu este vorba de curvie dacă cele două părţi iau măsuri ca în viitor să se căsătorească“. Ce ironie teribilă! Aceste cuvinte provin de la cineva despre

care s-ar presupune că-și cunoaște Biblia și că ar trebui să apere principiile și morala divină așa cum sunt revelate în Sfînta Scriptură!

Caz personal: Acum mulți ani, atunci cînd nu aveam decît 12 ani, mă simțeam ca un mic bărbat. În timpul vacanțelor, îmi ajutam părinții în magazinul familiei noastre. Munca reprezenta o distracție plăcută pentru mine, în timp ce mă refăceam după examenele pe care trebuise să le dau. Într-o zi, luam parte la livrarea unei încărcături de saci de ciment. Șoferul camionului, un tînăr de vreo 20 de ani, era foarte amabil și mă încuraja totdeauna cînd făceam împreună unele mici lucrări.

Într-o zi m-a chemat și mi-a zis: „Luis, începi să te faci bărbat. Tu nu ai tătic, și de aceea ai nevoie de cineva care să-ți vorbească despre lucrurile vieții". Inima mea a început să bată cu toată puterea: credeam că în sfîrșit o să-mi dea cineva răspunsuri directe la numeroasele întrebări pe care mi le puneam. Dar în loc să-mi explice ceva, șoferul camionului a deschis pur și simplu o revistă pornografică pentru ca s-o răsfoiască, în timp ce eu priveam buimăcit fotografii cu bărbați și femei goale. Am rămas foarte uimit și dezgustat de ele.

Pe urmă, nu mai reușeam să izgonesc aceste imagini din mintea mea. Mă simțeam murdar, întinat, teribil de vinovat. Gîndurile au început să-mi fie invadate de idei impure. Înainte, resimțeam curiozitate, dar m-am împotrivit totdeauna ispitei de a răsfoi asemenea reviste. Dintr-odată, cineva îmi pusese una la îndemînă, și eu simțeam repulsie din această cauză.

Doar la vîrsta de 23 de ani mi-a explicat limpede un creștin punctul de vedere al Bibliei în ceea ce privește sexul, și pentru mine a fost o surpriză să constat cu cîtă sinceritate vorbea Biblia despre această temă.

Pe baza propriilor mele experiențe, consider că este o crimă ca noi creștinii să-i lăsăm pe alții să se ocupe de această educație sexuală, căci se întîmplă curent ca ei să se mulțumească cu prezentarea doar a laturii anatomice și a aspectului fizic al reproducerii. Ori, trebuie exprimat limpede ceea ce spune Dumnezeu despre aspectul total al dragostei, căsătoriei și sexualității.

Revoluția sexuală

Acum cîțiva ani, „revoluția sexuală" a proclamat că imperativele biblice în materie de sexualitate în căsătorie nu erau valabile în zilele noastre. Adepții acestei „eliberări" sexuale consideră că dacă cineva se simte singur și are nevoie de afecțiune, are dreptul să-și satisfacă această nevoie printr-o experiență sexuală.

Ca urmare, mulți oameni au adoptat următorul raționament: „Ei bine, în anumite împrejurări, nu e neapărat ceva rău să faci dragoste cu o persoană oarecare". Căsătoriile de probă, schimburile de parteneri de-o noapte și alte „experiențe" sexuale cîștigă tot mai multă popularitate.

Dar unii apărători înfocați al unui asemenea stil de viață regretă acum promovarea făcută desfrînării sexuale. Unul dintre ei a admis acum cîtva timp: „Mi-am dat seama că nu există joc fără reguli". Oamenii se străduiesc în zadar să încerce încălcarea normelor morale ale lui Dumnezeu, căci vor trebui totdeauna să plătească oalele sparte.

Un bărbat cita studiul realizat de revista *Cosmopolitan* potrivit căreia peste 100.000 de femei afirmă de ambele părți ale Atlanticului că există o revoluție în atitudinile și comportarea sexuală. Ce cred aceste femei despre lucrul acesta? Majoritatea dintre ele și-au pierdut orice iluzie referitor la beneficiile afective care s-ar putea trage de aici. Acest raport sugerează pe față că, prin urmare, e necesară o contra-revoluție sexuală.

Roadele amare ale promiscuității sexuale - bolile venerice, cicatricile emoționale, părăsirea și naufragiul spiritual - sunt prețul exorbitant al plăcerilor momentane pe care carnea poate să ni le aducă.

Fie că ești celibatar, fie că ești căsătorit, divorțat ori văduv, Dumnezeu îți înțelege ispitele și nevoile tale particulare. Încrede-te în El și nu uita că „Dumnezeu va îngriji de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Isus Cristos" (Filipeni 4:19). Puțin interesează ce fac alții. Încrede-te în promisiunile lui Dumnezeu. Începe încă de astăzi propria ta contra-revoluție sexuală.

În cine să mă încred?

„În cine să mă încred?“ Această întrebare este cea a mii de tineri și tinere. „Unde să găsesc răspunsuri clare și precise?“ se întreabă unii. Există trei posibilități.

1) Dacă cererea ta are un caracter moral și spiritual, răspunsul se găsește în Biblie.

2) Dacă este vorba despre o întrebare de ordin fizic, practic, fiziologic, consultă un medic cu faimă bună, dacă este posibil un prieten de familie. Sau poate că în familia ta este cineva care dorește să discute cu tine și să te sfătuiască?

3) Dacă ai nevoie de răspunsuri practice privitor la raporturile sexuale și la bucuriile căsătoriei, părinții tăi pot fi o sursă prețioasă de sfaturi. Nu-ți fie rușine să te deschizi înaintea lor și să le împărtășești problemele tale. Pe de altă parte, dacă vrei un alt punct de vedere, observă un cuplu creștin, fă-te prieten cu ei, și pe urmă simte-te liber să vorbești cu ei despre îngrijorările tale.

Absoluturi care nu se schimbă

Unele lucruri rămîn neschimbate. De exemplu, doi plus doi fac totdeauna patru, un metru este egal cu o sută de centimetri; compoziția apei este totdeauna H_2O; orice ființă omenească are nevoie de aer în plămîni ca să trăiască. Aceste lucruri nu variază absolut deloc. La rîndul lui, Cuvîntul lui Dumnezeu nu se schimbă niciodată. Domnul Isus a zis: „Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece“ (Marcu 13:31). Vorbind cu Tatăl Său, Isus a declarat: „Cuvîntul Tău este Adevărul“ (Ioan 17:17).

Tînără, tinere, bucură-te. Biblia are o autoritate clară și absolută. Biblia este cuvîntul final în ce privește toate chestiunile morale și spirituale. Experiența acestor milioane de oameni care, ca și noi, cred în ea și ascultă de ea, confirmă promisiunile și afirmațiile lui Dumnezeu. „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvîrșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună“ (2.Timotei 3:16-17).

Fără echivoc și direct, Biblia luminează calea de urmat. Inima cinstită și sinceră nu va rămîne pradă îndoielilor. Dorința lui Dumnezeu, planurile și poruncile Sale de dragoste sunt vii și absolut convingătoare, mai ales în ceea ce privește folosirea și abuzul sexualității.

Cînd Dumnezeu i-a dat lui Israel cele zece porunci, i-a zis: „Ascultă, Israele. Te-am făcut să ieși din sclavie ca să nu mai fii sclav, ci să fii liber. Vei avea deplină libertate de acțiune ca să te bucuri de ceea ce ți-am dat".

Dar declarațiile lui Dumnezeu conțin și un cuvînt de avertisment: „Vei fi totdeauna liber cîtă vreme vei respecta aceste limite. Dacă le încalci, sau dacă încerci să ieși din cadrul lor, vei ajunge din nou în sclavie".

Sunt convins că acesta este modul în care vrea Dumnezeu să-I privim poruncile și învățăturile. Apostolul Ioan ne reamintește: „Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele (sunt ușoare)" (1.Ioan 5:3).

Scopul poruncilor divine nu este numai să pună la dispoziția noastră mîntuirea, ci să ne dea baze solide, o temelie pe care să ne edificăm viețile pentru ca ele să fie tot mai mult după chipul lui Isus Cristos, care trăiește în noi cînd Îl primim în inimă (cf. Galateni 2:20; 3:19-29).

Îi sfătuiesc totdeauna pe tineri să consacre timp vieții lor spirituale, să citească Cuvîntul lui Dumnezeu, să-I vorbească lui Dumnezeu în rugăciune, și să încerce să-L cunoască mai mult în fiecare zi.

Prin această relație de Tată și fiu se pregătește tînărul în modul cel mai eficient, deoarece petrece în fiecare zi o clipă măreață cu cel mai bun Consilier pe care și-L poate visa!

Marea întrebare: Domnește Dumnezeu în viața ta?

Este Dumnezeu Stăpînul inteligenței tale? Ai încredințat-o tu Domnului? Spre cine te întorci cînd îți pui întrebări morale și spirituale? În cine cauți tu răspunsuri cînd ești pradă îndoielilor și neliniștii? Recurgi tu la Biblie, Cuvîntul lui Dumnezeu? Crezi tu în Sfintele Scripturi? La cine apleci tu urechea în ceea ce privește problemele vieții? Tinere, tînără, supune-ți mintea revelației lui Dumnezeu, Biblia. Ai putea citi zeci

de cărți, dar adevărata autoritate este în Cuvîntul lui Dumnezeu și nu în priceperea sau în experiențele noastre!

Domnește oare Dumnezeu asupra vieții tale morale? Biblia numește lucrul acesta „sfințenie". Domnul a zis: „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfînt" (1.Petru 1:16). Și Biblia mai declară: „Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul" (Evrei 12:14). A fi sfînt nu înseamnă să te plimbi peste tot cu o mutră de înmormîntare. Nu! A fi sfînt înseamnă a fi pur, transparent, și a umbla în lumină cu Dumnezeu.

Am sfătuit sute de tineri și tinere care au căzut în imoralitate sexuală. De ce? Pentru că Dumnezeu nu era stăpîn și rege al vieții lor sexuale.

Ești tu supus voii lui Dumnezeu ? Domnește Dumnezeu în viața ta cînd trebuie să iei decizii? Te-ai rugat cel puțin o dată Domnului pentru căminul pe care îl vei întemeia fără îndoială cîndva? I-ai zis lui Dumnezeu: „Doamne, ia-mi viața în stăpînire cît timp sunt necăsătorit și fii Regele meu. Iar cînd va veni timpul să mă căsătoresc, dă-mi un soț sau o soție al cărui Stăpîn să fii tot Tu"? I-ai adresat această rugăciune Domnului? Biblia zice: „Fiți plini cu Duhul Sfînt" (Efeseni 5:18). A fi umplut cu Duhul Sfînt înseamnă a-L avea pe Dumnezeu ca Împărat sau Rege al întregii noastre vieți. Înseamnă a lăsa ca sfătuitorul sau consilierul nostru să fie Domnul Atotputernic. Iată în ce constă o viață de victorie!

10. Dragostea adevărată

„Carnavalul lumii este înșelător, și viețile noastre nu sunt decît niște scurte mascarade în el: învățăm uneori aici să rîdem cu lacrimi, și alteori să rîdem în hohote".

Juan de Dios Peza.

Aceste versuri triste nu sunt o exagerare a realității pe care o cunoaștem. Mii de persoane ar putea să subscrie, zicînd: „Este adevărat, mă recunosc în ele!"

Cîți tineri și tinere au fost astfel înșelați și au fost foarte devreme dezamăgiți de viață! Ei cred că nu mai există speranță! Dar toate speranțele sunt încă permise: de aceea termin această carte prin acest capitol de încheiere care se ocupă cu dragostea adevărată în cuplu, și cu cele șase aspecte esențiale de care trebuie tinerii să țină seama cînd intenționează să se căsătorească.

Dragostea adevărată este sentimentul cel mai măreț care există, dar nu toată lumea face experiența lui. Căutarea după dragoste începe din copilărie. Dumnezeu ne-a creat ca să iubim și să fim iubiți. Începem să gustăm o dragoste reală mai întîi în relația cu părinții noștri, apoi cu frații și surorile noastre, și pe urmă cu prietenii noștri din copilărie. Ce șansă au copiii și tinerii care au găsit în familia lor afecțiunea, tandrețea, căldura și soliditatea dragostei familiale!

Năzuințele inimii

Inima noastră năzuiește, aspiră să fie iubită, să cunoască o intimitate profundă. Ea caută aceste lucruri pentru că are nevoie de ele. Astfel ne-a creat Dumnezeu. În copilărie, căutăm această intimitate cu tovarășii de joacă de același sex și mai mult sau mai puțin de aceeași vîrstă. Cînd ajungem la pubertate, se trezește interesul pentru sexul opus, lucrul acesta este logic. Pubertatea este vîrsta la care încep să se

trezească în trup și în minte excitările și dorințele sexuale. Ce ani pasionanți și pasionați, plini de aventuri și în același timp de temeri și uneori de puțină nedumerire!

Dar în mijlocul acestui interes complet nou pentru aspectul fizic propriu-zis și pentru sexul opus, inima continuă să caute o relație mai specială și mai exclusivă cu o singură persoană. Toată ființa noastră cere o adevărată fidelitate a tovarășului nostru. Căutăm pe cineva cu care să ne împărțim viața, căruia să-i putem dezvălui adîncimile sufletului nostru, gîndurile, emoțiile și dorințele cele mai secrete.

Dragoste și pasiune

Actualmente, cuvîntul dragoste și-a pierdut ca să zicem așa semnificația inițială, pentru că lumea noastră l-a pervertit. La drept vorbind, numeroși sunt cei care nu sunt siguri de ceea ce înseamnă dragostea. Unii sunt convinși că pasiunea sexuală este dragostea, dar e fără îndoială o mare diferență între una și cealaltă. Dragostea comportă numeroase aspecte diferite, are multiple fațete. Dragostea este o chestiune de inteligență, de pricepere, de emoții, înglobează toată viața ta; sexul constituie o parte a dragostei, dar el nu este decît un aspect al ei. Există o mare diferență între faptul de a resimți „un șoc electric" față de cealaltă persoană, și faptul de a avea o dragoste reală pentru ea.

Dragostea cuprinde toate aspectele vieții, nu numai latura fizică. Dragostea găsește punctele de acord, crează o relație afectivă durabilă în care sexualitatea poate să se dezvolte în cadrul căsătoriei. Este motivul pentru care Biblia zice că trebuie să ne păstrăm soțul (sau soția) pînă cînd ne desparte moartea. De aceea afirmă Cuvîntul lui Dumnezeu că relațiile sexuale înaintea căsătoriei constituie un păcat. Scripturile arată foarte limpede că nu avem voie să comitem păcate sexuale și să avem raporturi sexuale decît cu partenerul nostru. Restul este păcat, și restul nu este dragoste adevărată.

Ce este dragostea ?

Sute de scrisori și întrebări personale care ne parvin se învîrt în jurul aceleași probleme: „Cum pot să recunosc dragostea adevărată ?

Cum pot să fiu sigur(ă) că sentimentele pe care le am față de logodnicul (prietenul) meu sunt dragoste adevărată? Cum pot să fiu sigur(ă) că această dragoste va ajunge la căsătorie?" Dragostea nu se poate analiza științific. Am citit o mie de definiții ale dragostei, și nici una nu mă satisface. Noi știm fără îndoială că „Dumnezeu este dragoste" (1.Ioan 4:8). Într-unul din capitolele mărețe ale Bibliei (1.Corinteni 13) găsim un imn minunat adus dragostei, unde ea nu este definită, ci descrisă:

„Dragostea este îndelung-răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mîndrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mînie, nu se gîndește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată" (v.4-8).

Obiectivul nostru este deci să delimităm caracteristicile cele mai evidente ale dragostei adevărate, pe de o parte, și ale dorinței egoiste pe de cealaltă parte.

Dragostea adevărată	Dorința egoistă
1. Răbdătoare.	1. Nerăbdătoare, exigentă și nervoasă.
2. Serviabilă, plină de bunătate.	2. Crudă, îl folosește pe celălalt.
3. Nu este geloasă, nici invidioasă.	3. Gelozie fără motiv, bănuitoare.
4. Nu se laudă, nu se umflă de mîndrie.	4. Închipuită și îngîmfată, mai ales cu prietenii.
5. Nu este orgolioasă, nici arogantă.	5. Este orgolioasă, egoistă, îi lipsește amabilitatea.
6. Nu este grosolană; are un comportament corect.	6. Întinată, senzuală, indecentă.
7. Nu caută propriul ei bine, și se gîndește la celălalt.	7. Își caută interesul, are pretenții, trage foloase din situații.
8. Nu este iritabilă, supărăcioasă,	8. Iritabilă, susceptibilă.

ci plină de milă și plăcută.

9. Nu păstrează ranchiună.	9. Ranchiunoasă.
10. Nu iubește nedreptatea, nici ce este necuviincios.	10. Se bucură de rău.
11. Suportă totul. Este fidelă și loială față de celălalt.	11. Este infidelă.
12. Crede totul; are încredere în celălalt.	12. Nu are încredere, este neîncrezătoare.
13. Speră totul, speră tot ce este mai bun pentru celălalt.	13. Ia lucrurile cu ușurătate.
14. Suportă totul; îl apără pe celălalt cu răbdare.	14. Nerăbdătoare.
15. Nu va înceta niciodată, va muri niciodată.	15. Există astăzi, dar poate nu mîine nu.

Un cer de intimitate

Dumnezeu a făcut bărbatul și femeia să cunoască bucuria de nedescris a unirii și a părtășiei în sînul căsătoriei.

Căsătoria este fuziunea, contopirea a două suflete și două inimi, a două vise de fericire. Cuplul trebuie să împartă totul, deși lucrul acesta nu este ușor. Este rezultatul unui proces de creștere și de maturitate care cere timp și eforturi din partea celor doi soți.

Dumnezeu l-a creat pe bărbat, apoi a creat-o pe femeie, pentru că nu era bine ca bărbatul să rămînă singur, și de aceea i-a unit. Din acest motiv trebuie bărbatul să-și părăsească tatăl și mama ca să se unească cu soția lui și să devină o singură carne cu ea. Nu numai fizic, ci și afectiv, intelectual și spiritual.

La toate nivelele

Unirea și comuniunea de care vorbim sunt posibile. Este important să ținem seamă de faptul că, pentru a se căsători, fiecare trebuie să caute unitatea la toate nivelele.

În primul rînd, trebuie să existe unitate și comuniune **spirituală**.

Pentru aceasta, este neapărat nevoie ca fiecare din soţi să-L fi acceptat pe Cristos în inima lui, altfel comuniunea pe plan spiritual nu poate exista. Nu există viaţă spirituală la cei care nu L-au acceptat pe Domnul Isus ca Mîntuitor. Nu poate exista unire şi comuniune în cămin dacă fiecare n-a făcut în prealabil aceeaşi experienţă cu Dumnezeu. Adevărata intimitate începe cu unitatea în Cristos care leagă astfel cuplul în toate domeniile vieţii.

Unii zic: „O să mă căsătoresc totuşi, şi Domnul mă va ierta". Unele fete se justifică zicînd: „De acord, dar se întîmplă că în biserici nu sunt destui băieţi ‚interesanţi'. O să mă mărit cu tînărul acesta, deşi el nu crede în Domnul Isus. El nu merge la biserică, dar o să-l schimb eu". Zicînd aceasta, ei merg înaintea „altarului", îngenunchiază şi încearcă să ceară binecuvîntarea lui Dumnezeu pe care Domnul nu le-o poate da pentru că ei sunt în neascultare. Un creştin nu are voie să se căsătorească cu cineva care nu-L are încă pe Cristos în inimă. El se înşală cînd Îl roagă pe Dumnezeu: „Doamne, Te rog doar pentru această dată, ca doi şi cu doi să nu facă patru. Te rog, fă ca o singură dată să nu se întîmple ceea ce spune Biblia dacă mă căsătoresc cu un neconvertit". Cuvîntul lui Dumnezeu nu lasă loc vreunui fel de îndoială în acest domeniu:

Nu vă înjugaţi la un jug nepotrivit cu cei necredincioşi. Ce legătură este între dreptate şi fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? ... Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?" (2.Corinteni 6:14,15)

În al doilea rînd, unirea trebuie să fie **intelectuală.** Idealul ar fi ca cei doi soţi să fie la acelaşi nivel pe plan intelectual. Uneori, în impetuozitatea şi ardoarea adolescenţei şi a tinereţii, cei doi refuză să ţină cont de diferenţe - şi uneori de prăpăstii - care există în ce priveşte educaţia şi cultura. Deseori, pe măsură ce trece timpul, apar şi se multiplică obstacolele, dificultăţile şi luptele. Se poate întîmpla ca unuia să-i fie ruşine cu celălalt, iar celălalt se poate simţi extrem de rănit. Presupunînd că există cazuri cînd cuplul reuşeşte să niveleze diferenţele, lucrul acesta cere o acceptare totală, maturitate şi umilinţă din partea fiecăruia.

În al treilea rînd, cînd te gîndeşti să te căsătoreşti, te sfătuiesc să ţii

seama de faptul că legătura matrimonială se stabilește și pe plan **social.** Este un lucru bun să fiți din aceeași clasă socială și să aveți obiceiuri asemănătoare. Cu toate că este posibil să fie aplanate prin obișnuință, diferențele sociale importante în sînul cuplului riscă să producă în timp îndelungat tensiuni. Este un avertisment pe care l-am adresat unor sute de cupluri creștine sincere, însuflețite de dorințe dintre cele mai nobile, dar trecînd și prin lupte de necrezut pentru că existau bariere sociale între ei.

În al patrulea rînd, trebuie să existe unitate la nivel **afectiv**, adică pe planul maturității fiecăruia. Iată de ce, după părerea mea, ar fi de preferat ca să nu existe diferențe prea mari de vîrstă. Dacă acesta este cazul, cei doi se expun în general unor lupte, pentru că unul va fi mult mai puțin matur decît celălalt, își va pierde răbdarea, și divergențele vor produce tristețe și dificultăți.

În al cincilea rînd, tinerii trebuie să țină seama de importanța unității la nivel de **meserie** sau de **vocație**. Trebuie ca cei doi soți să aibă clar în minte scopul pe care-l vor fixa vieții lor în doi. Care sunt obiectivele fiecăruia? Dacă unul vrea să fie misionar, iar celălalt aspiră la o viață ușoară și comodă, și nu este dispus să se schimbe, nu va exista compatibilitate între ei. Dacă unul dorește să fie pastor, iar celălalt nu simte nici cea mai mică atracție pentru pastorat, este inutil să se logodească, pentru că scopurile fiecăruia nu sunt aceleași.

În sfîrșit, unirea conjugală trebuie să fie **fizică.**

Tinere, tînără, voi care sunteți încă necăsătoriți, citiți Biblia, încredeți-vă în promisiunile Domnului și aveți convingeri ferme pentru a lega prietenii cu persoane de sex opus în vederea logodnei. Atunci vă veți putea bucura de satisfacția care vine dintr-o relație al cărei centru este Cristos, o relație care se dezvoltă în cadrul limitelor divine, care sunt înțelepte și care vin din inima plină de dragoste a Dumnezeului nostru.

„Acum deci rămîn aceste trei: credința, speranța și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea“ (1.Corinteni 13:13).

Cuprins:

Tinerii și sexualitatea

M-am hotărît să scriu această carte pentru că-i iubesc pe cei tineri din toată inima. Am patru băieți, și le doresc toată fericirea pe care numai Dumnezeu le-o poate da. Văd o asemenea stricăciune în societate (și societatea începe cu fiecare individ), o asemenea criză în sînul cuplurilor, al familiilor, și printre cei tineri, încît cred că este necesar să scriu niște cuvinte de avertizare și totodată de încurajare.

În aceste pagini, tinere cititor, vei găsi sfaturi care te vor ajuta pe drumul vieții, al dragostei, al sexualității și al căsătoriei. De cîte ori, prin neglijență sau nepăsare, se lasă la o parte această chestiune foarte importantă, această bază care poate duce la dezvoltarea unei persoane, sau la decăderea ei!

Această carte o completează pe cea pe care am scris-o pentru tinerii celibatari: *Cu cine să mă căsătoresc?*, aceasta abordînd chestiuni privitoare la controlul dorințelor și pasiunilor sexuale, iar aceea chestiunea alegerii partenerului de viață.

Dumnezeu a făcut un cadou prețios celor tineri, un cadou care poate face din viața cuiva o adevărată fericire.

Să examinăm împreună diferitele aspecte ale darului minunat care este sexualitatea după planul desăvîrșit al lui Dumnezeu.

Editura Agape

ISBN 973-9228-05-4

Lei 1200